

Hk

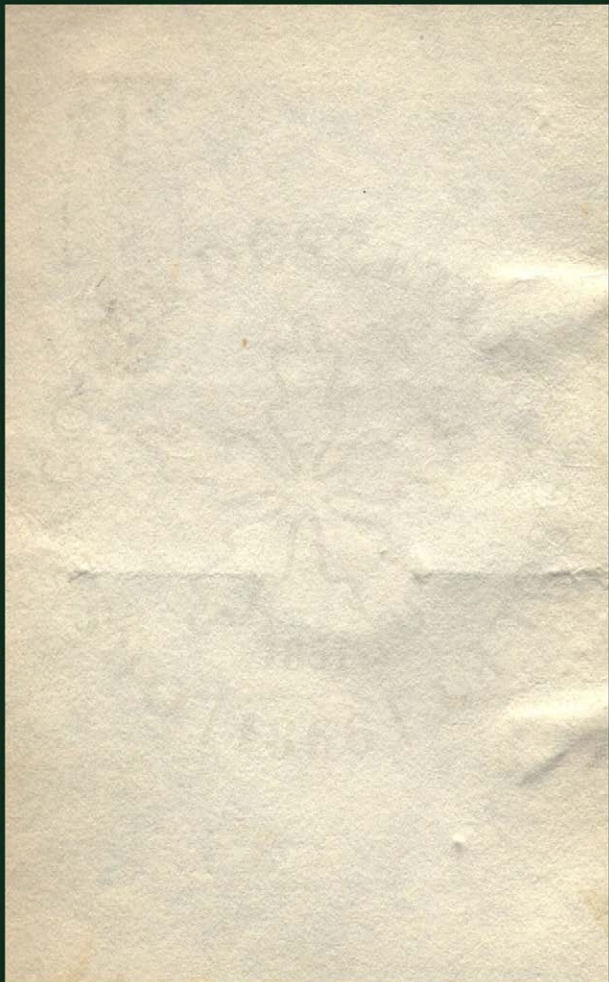
62

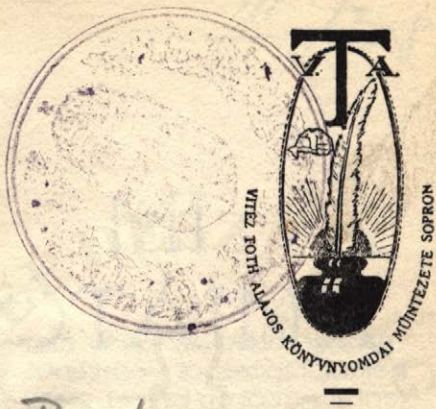
A MI

NÓTÁINK

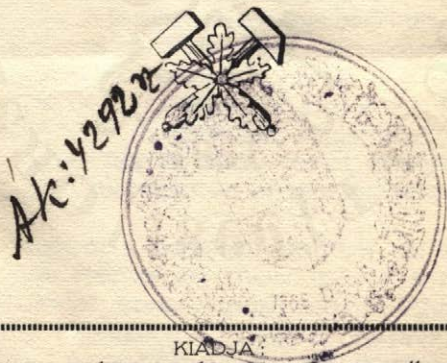
Mr. B. 1.

OEE *Magyarország*
Áll. Ell. 2018

„Amely diák Jénából asszony
nélkül, Lipcséből verellenül, Wit-
tenbergából ép bőrrel, »Selmec«-
ről pedig a Bursch-nóták nélkül
kerül vissza szülőföldjére: a leg-
szánságomra méltóbb terem-
ménye az Istennek!”

MI NÓTÁINK

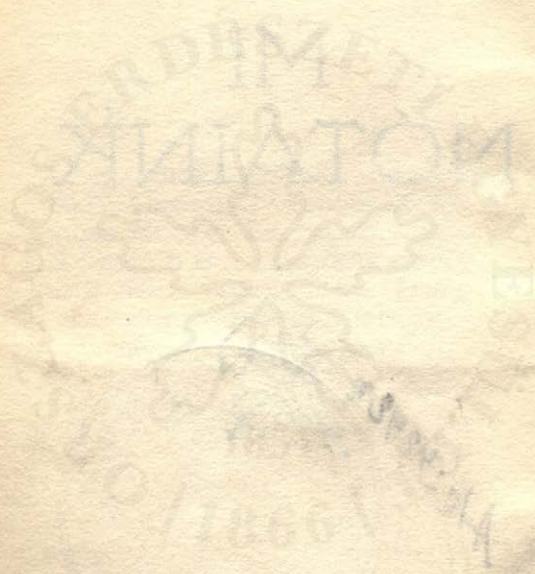
.....
KIADJA:

A M. KIR. Bányamérnöki és Erdőmér-
nöki Főiskolai Ifjúsági Kör

SOPRON 1931

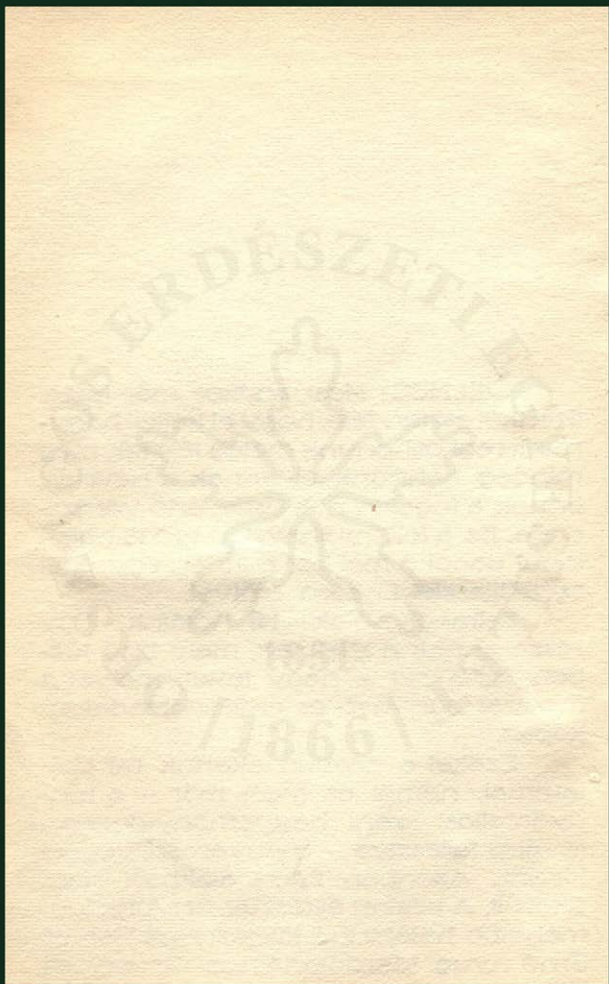
100/III

SELMEC! Most, amikor már közel tízenkét esztendeje, hogy el kellett hagynunk régi otthonunk meleg fészket, még mindég bennünk él ennek a névnek, ennek a fogalomnak összetartó varázseroje. Ez a felülmulhatatlan erő láthatatlanul dacol a mai kor minden egységet szétzüllesztetni akaró erőivel.

Selmeci nóták! Mi nótáink! Egy része annak a léleknek, mely izzó tűzben tartja azt a nagy testet, melyet a magyar bányász- és erdésztársadalom képez.

Ezeket a nótákat akartuk mi dallammal, német és most már – a magyarosítást szent hagyományainkban tovább fejleszttve – magyar szöveggel kiadni. Azonban ilyen alakban nem sikerült. A kézirat elkészült. Szívünk legmélyebb háláját kell kifejeznünk Hantos Ernő nyug. főerdőtanácsos úrnak, aki

fáradtságot nem ismerő kitartással gyűjtötte össze régi selmeci nótáinkat és volt szíves, ezt a nagy értékű munkát rendelkezésünkre bocsátani. Hálás köszönetet kell mondanunk Fekete Zoltán főiskolai professzor úrnak, ki a nóták régi, hagyományos szövegeit és dallamaikat segített nekünk összeállítani. Ugyanígy köszönjük meg Peschkó Zoltán és Králik Jenő zenetanár úrknak a nóták-zongorára való letételét és Sady József bmj. és Béky Albert szig. em. úrknak az egész kézirat összeállítását.

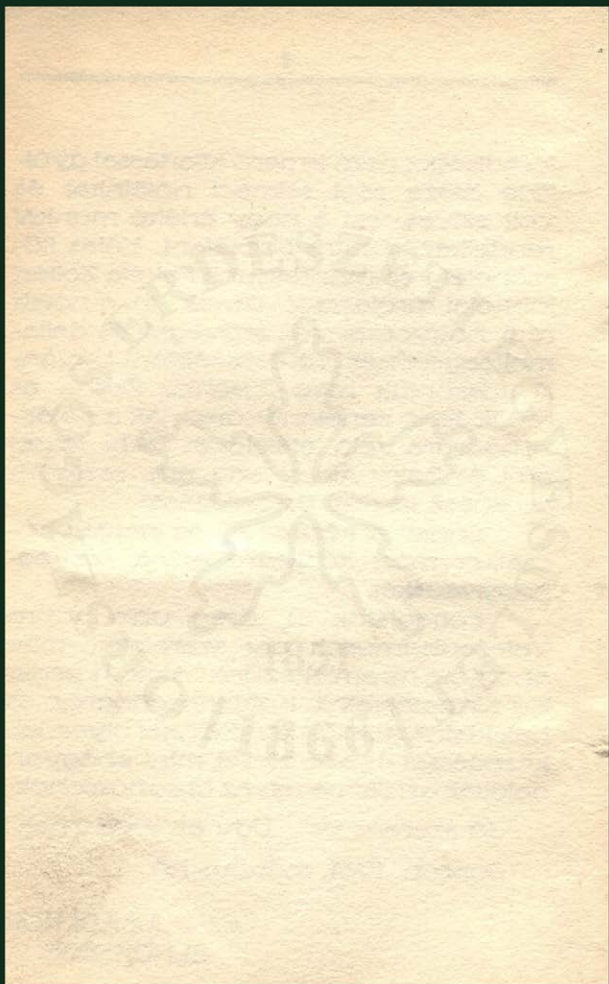
Ennek a kéziratnak az alapján bocsátjuk most közkézre ezt a szövegkönyvecskét.

Fogadjátok Ti, öreg ultra supra Veteranissimusok oly szeretettel, mint ahogyan mi emlékezünk Rátok. Ti, pedig ifjú Firmatársaink, Kohlenbrennerek és balekjaink daloltátok nótáinkat olyan lelkesedéssel és szeretettel, mint ahogyan dalolták azt Selmecen az öreg Burschok!

Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!

Sopron, 1931. március hó.

AZ IFJÚSÁGI KÖR
ELNÖKSÉGE.

BÁNYÁSZ HIMNUSZ.

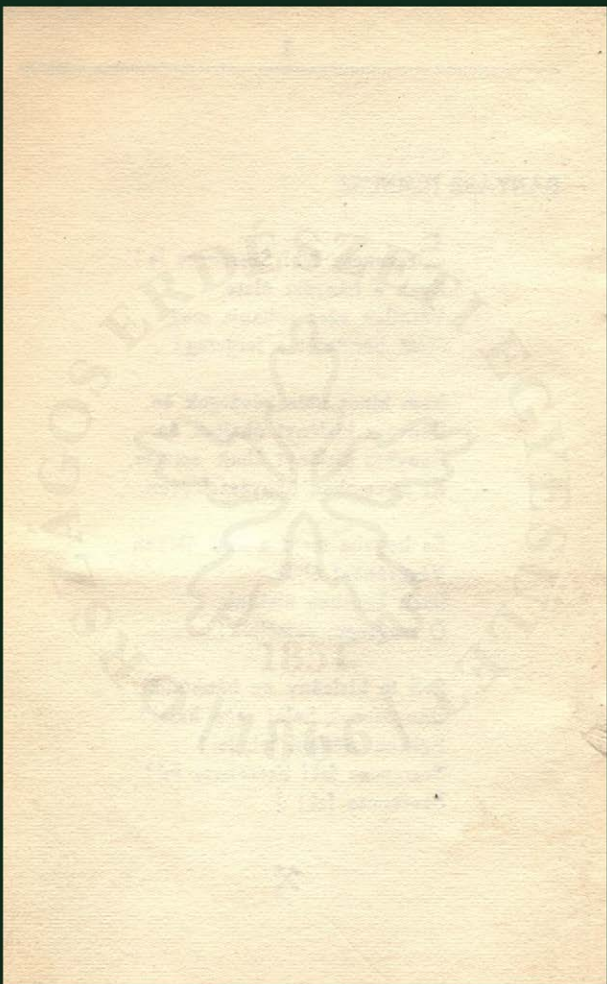
Szerencse fel! Szerencse le!
 Ilyen a bányász élete.
 Váratlan vész rohanja meg,
 Mint bérctetőt a fergeteg!

Nem kincs után sóvárgok én,
 Bányász kislányt óhajtok én.
 Bányász kislányt óhajt szivem,
 Ki szivemben bányász legyen.

És hogyha majd a föld ölében
 Végóránkat éljük.
 Isten kezében életünk,
 Ő megsegít, reméljük!

[: S te kisleány ne bánkódjál,
 Bányásznak halni szép halál!
 Egekbe szállani fel, fel!
 Szerencse fel! Szerencse fel!
 Szerencse fel! :]

ERDÉSZ HIMNUSZ.

Erdész vagyok, csöndes tanyám
Erdő mélyében áll.
Hová csak farkas és madár
Szelíd kis őz talál.
Feledve rég a külvilág,
Csendes az életem
{: És mégis megsebzé szívem
Az égő szerelem. :}

BERGMANNSTAND . . .

Der Bergmannsstand sei hoch geehret
 Es lebe hoch der Bergmannsstand!
 Wenn er auch das Tageslicht entbehret,
 So tut er's doch fürs teure Vaterland!

[; Ja den Söhnen der Gruben und der Berge
 Reicht ein jeder freundlichst die Hand!

Solo: Es lebe hoch!

Kar: Es lebe hoch!

Solo: Es lebe hoch!

Kar: Es lebe hoch!

Solo: Es lebe

Kar: hoch der Bergmannsstand! ;]

Hört ihr nicht des Glöckleins leises Schallen?
 Hört ihr nicht die Klopfe die uns ruft?
 Nun wohlan, zum Schachte laßt uns wallen,
 Ein „Glück auf“ erschalle durch die Luft.
 Ja den Söhnen . . .

TISZTELET A BÁNYÁSZ-SZAKNAK.

Tisztelet a bányász-szaknak,
 Jó szerencse, áldás lengje át!
 Bárha napfényt oda lent nem kapnak,
 Hőn imádják mégis a hazát!
 [: Zordon bércek bányászgyermekének
 Szeretettel nyújtanak kezet!
Solo : Éljen soká!
Kar : Éljen soká!
Solo : Éljen soká!
Kar : Éljen soká!
Solo : Éljen
Kar : soká a bányász szak. :]

Nem halljátok búgni a harangot
 S kopogónak hívó szózatát,
 Nos, siessünk oda lent a hantot
 „Jó szerencse” visszhangozza át.
 Zordon . . .

Bringen wir die Berge dann zum Weichen,
Und ist gewonnen dann das reiche Erz:
Großer Lohn, den sie alsdann uns reichen,
Und die Lieb' erfreuet unser Herz.
Ja den Söhnen . . .

Wenn dann am Tag die Freunde uns umringen
Und das Tageslicht freudig uns begrüßt
Hoch die Herzen der Mädchen aufspringen
Wenn der Bergmann in die Arme sie schließt.
Ja den Söhnen . . .

S ha a föld majd titkait kitarja,
S gazdag ércét nyújtja át nekünk,
Nagy jutalmak mámorító árja
És szeretet fogja el szívünk.
Zordon , . .

Ha felszállva barátink már ott várnak
És a napfény melegen süt reánk,
Szerető szivek karjai kitárnak
S boldogan néz szemünk közé babánk!
Zordon . . .

Révay Károly.

BALD FAHREN IN DEN BERG . . .

Bald fahren in den Berg wir ein,
 Zu machen unsre Schicht,
 [: Vertauschend mit dem Sonnenschein
 Das schwache Grubenlicht. Das schwache
 Grubenlicht. :]

Weithin erklingt so Schacht wie Kluft
 Von unsrem Fäustel Schlag,
 Bis wieder uns die Klopfe ruft
 Zu fahren über Tag! Zu fahren über Tag!

Drum reicht noch einmal Euch die Hand
 Im hellen Sonnenstrahl,
 Leicht, daß Ihr schon am Grabesrand
 Sie drückt zum letztenmal! Sie drückt zum
 letztenmal!

Doch zag' darob kein Bergmanns Herz!
 Was auch hat Gott verhängt!
 Nur wo in Anbruch steht das Erz,
 Drauf sei der Sinn gelenkt! Drauf sei der
 Sinn gelenkt!

Und sollte einer nach der Schicht
 Nicht mehr kommen hinauf,
 So rufet, weil es Bergmannspflicht,
 Zum Abschied ein „Glück auf!“ Zum Abschied
 ein „Glück auf!“

IMHOL A FÖLD ALÁ . . .

Imhol a föld alá megyünk,
 Aknán, tárnákon át,
 [: S a napfényt felváltja ott lent,
 A gyöngge mécs világ. A gyöngge mécs világ. :

Az akna, tárna visszhangzik
 Úgy üt, vág csákányunk,
 S míg a kopogó nem hallszik
 A napra nem szállunk. A napra nem szállunk.

Fogjatok kezet egyszer még
 E csodás napfényben,
 Ki tudja nem vár-e a vég
 Lent a föld mélyében ! Lent a föld mélyében !

Istenünk bárhogy rendeli,
 Kétségbe nem esünk,
 Hogy tárnánkat tellér szeli,
 Csak arra figyelünk. Csak arra figyelünk.

S ha munka után egyikünk
 Többé nem jönne fel;
 Zokogja el fájó szívünk:
 Pajtás ! Szerencse fel ! Pajtás ! Szerencse fel !

Gyula diák—Hantos E.

SCHÖN IST'S BERGMANNSLIBEN . . .

Schön ist's Bergmannsleben,
Herrlich ist sein Lohn,
Seine Werke geben
Glanz dem Fürstenthron.
In der Erde Gründen,
In den Felsenschlünden
Thront der König der Metalle
Unter funkelnde Krystalle !

[: Drum hinauf geschaut, drum hinauf geschaut,
Und auf Gott, auf Gott vertraut, vertraut !
Drum hinauf geschaut, drum hinauf geschaut,
Und auf Gott, auf Gott vertraut ! :]

Wenn bei Wetterstürmen
Mensch und Tier sich scheun,
Wenn sich Wogen türmen,
Fürchten wir kein Dräun.
Mag bei Donnerbrüllen
Nacht den Tag verhüllen,
Wir im finstern Schoß der Erde
Trotzen jeglicher Beschwerde.
Drum hinauf . . .

SZÉP A BÁNYÁSZ ÉLET . . .

Szép a bányász élet,
 Fenséges a cél,
 Trónnak fényességet
 Gyűjthetni remél ;
 Földnek mélyes-mélyén,
 Sziklák repedésén
 Vár a fémek nagy királya
 S föld méhének sok kristálya ;
 [: Fel hát a fejjel, s nézz az égre fel,
 Hisz bányászt az Isten vezérel !
 Fel hát a fejjel, s nézz az égre fel,
 Hisz az Isten vezérel ! :]

Hogyha bőszi vihar nál
 Ember s állat fél,
 Földi orkánoknál, —
 Bányász csendben él.
 Mennydörgés beállhat,
 Nappal éjjé válhat ;
 Mi a földnek mély ölében
 Dacolunk a kísértésben.
 Fel hát . . .

Wenn einst unsere Lieder
In dem Schacht verhallen
Und die matten Glieder
Ruh'n vom Erdenwallen ;
Wenn der Fäustel schweiget,
Bergmannstag sich neiget,
Der Geist zum höhern Licht entflieht,
Wo Himmelsseligkeit uns blüht.
Drum hinauf . . .

Ha azután dalunk
Elhalkul ott lent,
És kifáradt karunk
Végre megpihen,
Ha csákány megáll,
S bányásznapunk leszáll :
Lelkünk a nagy Királyhoz tér
S ott égi boldogságban él !
Fel hát . . .

Hantos Ernő.

SCHON WIEDER TÖNT VOM TURME HER . . .

Schon wieder tönt vom Turme her
 Des Glöckleins leises Schallen,
 Laßt eilen uns, nicht weilen mehr,
 Zum Schachte lasset uns wallen.
 [: Dem Liebchen gebt den Abschiedskuß
 Und scheidet von dem Hochgenuß,
 Es ist des Schicksals Lauf ;
 Glück auf! Glück auf! Glück auf! Glück auf! :]

Leicht eilen wir mit frohem Sinn
 Die steile Fahrt hernieder,
 Ein jeder geht zur Arbeit hin,
 Es regt sich alles wieder.
 Man hört des Pulvers Donnerknall,
 Des Schlägels und des Eisens Schall,
 Der Hunde-Räder Lauf ;
 Glück auf! Glück auf! Glück auf! Glück auf!

Und sollte einst in ew'ger Nacht
 Mein letztes Stündlein schlagen,
 Wir stehen ja in Gottes Hand,
 Er läßt uns alles ertragen.
 Ade, mein Liebchen, weine nicht,
 Den Tod nicht scheuen ist Bergmannspflicht.
 Wir fahren zum Himmel hinauf ;
 Glück auf! Glück auf! Glück auf! Glück auf . . .

MÁR ÚJRA SZÓL A KIS HARANG . . .

Már újra szól a kis harang,
 Az akna kis harangja,
 Siess, siess bemenni hát,
 Hív a föld alá a hangja.
 [: Csattanjon hát a búcsú csók,
 Kislány az ég legyen veled,
 Szerencse fel! én elmegyek.
 Szerencse fel! Szerencse fel! Szerencse fel! :]

Csapongó kedvvel, könnyedén
 Szállunk alá a mélybe :
 Munkába kezd mindegyikünk
 S zszibong a bányá mélye.
 A lőpor robban s mennydörög,
 Acél pörölytől cseng a rög ;
 Kocsik robognak el.
 Szerencse fel! Szerencse fel! Szerencse fel!

És hogyha majd a föld ölében,
 Végóránkat éljük,
 Isten kezében életünk
 Ő megsegít reméljük!
 Te kisleány ne bánkódjál,
 Bányásznak halni szép halál,
 Egekbe szállani fel, fel,
 Szerencse fel! Szerencse fel! Szerencse fel!

Gyula diák—Révay K.

DER MENSCH SOLL NICHT . . .

Der Mensch soll nicht stolz sein
   auf Glück und auf Geld,
 Es lenkt ja verschieden
   das Schicksal die Welt.
 Dem einem hat's Gaben,
   die goldnen bescheert,
 [: Der and're muß graben
   tief unter der Erd'. :]

Der Mensch soll nicht denken,
   ein anderer sei schlecht ;
 Im Himmel hat jeder das nämliche Recht.
 Der Himmel läßt wandern
   den einen hochgeehrt
 Und führt auch den andern
   tief unter die Erd'.

Der Mensch soll nicht hassen,
   so kurz ist das Leben,
 Er soll, wenn er gekränkt wird,
   vom Herzen vergeben.
 Wie viel haben auf Erden
   den Krieg sich erklärt,
 Und machen erst Frieden tief unter der Erd'!

EMBER NE LÉGY BÜSZKE . . .

EMBER ne légy büszke a kincsre soha,
A sors szeszélyétől függ élted sora.
Az egyik kap bőven ezüstöt, aranyt,
[: A másik azt ássa a földben alatt. :]

Ne bántson, ha gonosz társadnak élte.
Mindenki egy joggal juthat az égbe.
Az ég az egyiknek nagy tisztet adand,
A másik lent küzköd a földben alatt.

Ne légy haragos, hisz oly rövid a lét,
Nyújtsd jobbodat annak, ki ellened vét,
Hány volt, ki haragból társára rohant,
S barátok levének a földben alatt.

Leáldozik a nap és újra felkel ;
Igy jár a bányász is bányába le s fel.
S ha út végórája, ott fedi a hant,
Hol életét tölté, a földben alatt.

Puskás Endre.

GYÁSZINDULÓ.

Szerencse fel! örök végtelen az éj,
Szerencse fel! rémes az örvény.
Az aknán leszállva, mely szirtes, mely mély,
Jutunk mi az érchez letörvén,
Elrejtve ott mélyen a földben alatt
Sors tüzte célunkat takarja a hant.

BERGMANN'S ABSCHIED.

Hörst Liebchen Du der Glocken Klang,
Glück auf!

Und meiner Brüder frohen Sang, Glück auf!

[: Sie ziehen fort, sie fahren ein,

Leb' wohl, es muß geschieden sein.

Glück auf! Glück auf! Glück auf!

Es muß geschieden sein! Glück auf! :]

Wir fahren in tiefe Schächte ein, Glück auf!

Und sehen nicht des Mondes Schein,

Glück auf!

Kein Mond bescheint des Freund's Gesicht,

Nur unser mattes Grubenlicht.

Glück auf! Glück auf! Glück auf!

Nur unser Grubenlicht! Glück auf!

Zwar ist mir in der Teufe Graus, Glück auf!

Beschieden mancher harte Strauß, Glück auf!

Gefahrvoll ist des Bergmanns Pflicht,

Doch, Knappenliebchen, zittre nicht.

Glück auf! Glück auf! Glück auf!

Doch Liebchen, zittre nicht! Glück auf!

A BÁNYÁSZ BÚCSÚJA.

Halld a torony harangja bűg, — tovább!
 Vigan dalolnak a fiúk, — tovább!
 [: Az akna mélye átölel,
 Élj boldogul, most válni kell,
 Szerencse fel! Tovább!
 Babám, most válni kell! Tovább! :]

A mély aknában mindenütt, — tovább!
 Vigan dalolnak a fiúk, — tovább!
 Egy holdsugár se tűz reánk,
 Csak mécsesünkből gyenge láng,
 Szerencse fel! Tovább!
 Csak halvány gyenge láng! Tovább!

Bár borzadok a mélyben lenn, — tovább!
 Ahol kemény a küzdelem, — tovább!
 De bármilyen nagy a veszély,
 Bányásztestvérem csak ne félj.
 Szerencse fel! Tovább!
 Testvérem csak ne félj! Tovább!

Und solltest du mich nichtmehr seh'n,
Glück auf!
So laß mich doch zufrieden geh'n, Glück auf!
Und bringen sie mich tot herab,
So wein' ein Tränchen auf mein Grab.
Glück auf! Glück auf! Glück auf!
Ein Tränchen auf mein Grab! Glück auf!

Denn Er, der über Sterne sitzt, Glück auf!
Und liebend treue Liebe schützt, Glück auf!
Der waltet ja mit Vaterhand
Auch an der Klüfte grausend Rand.
Glück auf! Glück auf! Glück auf!
Auch an der Klüfte Rand! Glück auf!

Nun, Liebchen, schnell den letzten Kuß,
Glück auf!
Die weil ich von dir scheiden muß,
Glück auf!
Geschehe, was geschehen soll,
Nur weine nicht und lebe wohl!
Glück auf! Glück auf! Glück auf!
Wein' nicht und lebe wohl! Glück auf!

S ha nem is látsz többé viszont, — tovább!
Én békeességben távozom, — tovább!
Ha holtan hoznak vissza tán,
Egy könnyet ejts sírom porán,
Szerencse fel! Tovább!
Az én sírom porán! Tovább!

Mert ki a csillagokban él, — tovább!
A hű szerelmet védni kél, — tovább!
Mint édes atya nyújt kezét,
És a sötéten átvezet.
Szerencse fel! Tovább!
A parton átvezet! Tovább!

Adj hát egy csókot angyalom, — tovább!
Mivelhogy tőled búcsúzom, — tovább!
Oszd jöjjön, amit sorsom ad,
Élj boldogul s ne sirj tovább.
Szerencse fel! Tovább!
Babám ne sírj tovább! Tovább!

Révay Károly

TIEF IN DER ERDE SCHOSS . . .

[: Tief in der Erde Schoß
 Ward uns ein ernstes Los. :]
 Da geben uns freundliche Mächte,
 Was Mut und Freude uns brächte,
 Den bied'ren Gruß : Glück auf !
 [: Glück auf ! Glück auf ! Glück auf !
 Den bied'ren Gruß : Glück auf ! :]

Wenn tief im finstern Schacht,
 Der Vorwelt heilige Macht
 Die kräftigen Schläge erschallen,
 Gesprengt dann die Felsen zerfallen,
 Ertönet froh : Glück auf ! . . .

Droht uns in schwarzer Nacht
 Der Wässer wilde Macht,
 Wir führen sie, mit sich zu ringen,
 Die Flut muß sich selber bezwingen
 Beim frohen Ruf : Glück auf ! . . .

MÉLYEN A FÖLD ÖLÉN . . .

[: Mélyen a föld ölén, sorsunknak harcterén :]
 Hol erő és bátorság laknak,
 Ott adták baráti hatalmak,
 E szót : Szerencse fel!
 [: Szerencse fel ! Szerencse fel ! Szerencse fel !
 E szót : Szerencse fel ! :]

Mély akna fenekén
 Őskornak mesgyéjén,
 Ha csákányunk hangja visszhangzik,
 S a repesztett szikla leomlik,
 Zengjük : Szerencse fel ! . . .

Ha sötét éjszaka
 Ránk tör a víz árja,
 Míg a rést gyorsan lezárjuk
 S a lefolyást mélyebbre vágjuk
 Biztat : Szerencse fel ! . . .

Und tritt Gefahr uns nah,
Wie Felsen stehn wir da.
Kein Knappe, kein braver, wird weichen,
Nie bricht ja das Wetter die Eichen,
Den Mut erhebt : Glück auf ! . . .

Und ist vollbracht die Schicht,
Führt uns die Fahrt zum Licht,
Dann grüßen mit Lust wir und Wonne
Dem Ewigen dankend, die Sonne
Mit jauchzendem : Glück auf !

W. Hoffman.

De veszély esetén,
Mint szikla áll helyén
A bányász. Közöttök nincs gyáva,
Társára mindenkor vigyázva
Kiállt: Szerencse fel!...

Ha munka végével
A csille viszen fel,
Mi kéjjel és örömmel várjuk
A napot s dicsérjük, ha látjuk,
Mondva: Szerencse fel!...

Hantos Ernő.

UND WENN DER SCHWARZE KITTELMANN . . .

Wenn schwarze Kittel scharenweis,
 Hin nach der Grube ziehn,
 So höret Ihr bei Hitz und Eis
 Nur frohe Melodien.

[: Bergmannsblut, ja Bergmannsblut,
 Bergmannsblut hat Kraft, hat Mut!
 Glück auf! Glück auf!
 Glück auf! Glück auf!
 Glück auf! Glück auf! Glück auf!
 Glück auf! Glück auf!
 [: Glück auf! Glück auf!
 Glück auf! Glück auf! :]

Und wenn der schwarze Kittelmann
 Hinab zur Grube fährt,
 Sagt ihm sein Liebchen gute Nacht,
 So lang die Schichte währt.
 Bergmannsblut . . .

Und wenn die Schichte ist vollbracht,
 Legt er's Gezähe hin,
 Sagt: Kameraden gute Nacht,
 Mich sehnt's nach Weib und Kind.
 Bergmannsblut . . .

HA FEKETE BÁNYÁSZCSAPAT . . .

Ha fekete bányász csapat
 A tárnához vonul,
 Vig nótaszó mellett halad
 Még ha orkán is dúl!
 [: Bányász vér, a bányász vér!
 Bányász vér nagy kincset ér!
 Szerencse fel! Szerencse fel! Szerencse fel!
 S újra : Szerencse fel!
 Szerencse fel! Szerencse fel!
 [: Szerencse fel! Szerencse fel! :] ;]

Ha a sötét bányászskabát
 Az aknába leszáll
 Kiállt : Babám jó éjszakát,
 Míg a munka megáll.
 Bányász vér, a bányász vér . . .

És ha bevégzi a munkát,
 A csákányt leteszi,
 Szól társának : Jó éjszakát!
 Nőm s a gyermekem hi!
 Bányász vér, a bányász vér . . .

Hantos Ernő.

DER IST DER HERR DER ERDE . . .

Der ist der Herr der Erde,
Wer ihre Tiefen mißt
Und jegliche Beschwerde
In ihren Schoß vergißt!

Wer ihrer Felsenglieder
Geheimen Bau versteht,
Und unverdrossen nieder
Zu ihrer Werkstatt geht!

Er ist mit Ihr verbündet
Und inniglich vertraut,
Und wird von Ihr entzündet,
Als wär Sie seine Braut!

Er sieht Ihr alle Tage
Mit froher Liebe zu
Und scheut nicht Fleiß, nicht Plage,
Sie läßt ihm keine Ruh!

Die mächtigen Geschichten
Der längst verfloss'ner Zeit,
Ist Sie ihm zu berichten
Mit Freundlichkeit bereit!

CSAK AZ URA A FÖLDNEK . . .

Csak az ura a földnek,
Ki mély ölébe száll,
S ott minden földi bajtól
Enyhülést talál!

Ki bűvös alkotása
Titkára rátalál
És boldog kedvteléssel
Műhelyébe leszáll.

Ki vele szövetkezve
Feláldozza magát
S oly igazán szereti
Akárcsak mátkáját!

Ki igaz szeretettel
Csodálja naponként
És fáradhatlan hévvel
Őt követi önként!

A régesrég múlt idők
Rejtelmes életét
Kész feltárni előtte,
Ha bírja a kegyét.

Der Vorwelt heil'ge Lüfte
Umwehn sein Angesicht
Und in der Nacht der Klüfte
Strahlt ihm ein ewiges Licht !

Er trifft auf allen Wegen
Ein wohlbekanntes Land
Und gern kommt Sie entgegen
Den Werken seiner Hand !

Ihm folgen die Gewässer
Hilfreich den Berg hinauf,
Und alle Felsenschlösser
Tun ihre Schätz' ihm auf !

Er führt des Goldes Ströme
In seines Königs Haus
Und schmückt die Diademe
Mit edlen Steinen aus !

Zwar reicht er treu dem König
Den glückbegabten Arm,
Doch fragt er nach ihm wenig,
Er bleibt mit Freuden arm !

Sie mögen sich erwürgen
Am Fuß um Gut und Geld,
Er bleibt auf den Gebirgen
Der frohe Herr der Welt !

*Novalis. (Fried. v. Hardenbergs.
Vor 1800.)*

Az ókor szent fuvalma
Övezi orcáját
S az örök éj honában
Régmult világot lát.

Ő minden útján talál
Jól ismert vidéket
És a föld anyánk segíti,
Nyújtva felé kezét!

Kivánságát követve
Vadvizek folynak el
S akárhány sziklakastély
Kincseit tárja fel!

Ő szinaranyrak árját
Küldi királyának
És drágakövet szerez
A szent koronának.

Királya kapja mindazt,
Mit keze learat,
Kegyére mégsem számít,
Inkább szegény marad!

Más pénz és hir után fut
És gyűjti halomra,
Ő marad a hegyek közt
A föld boldog ura!

Hantos Ernő.

VATER, ICH RUFE DICH !

Vater, ich rufe Dich !

Fahr' ich in tiefen verborgenen Gründen,
Droht mir Verderben aus grausenden Schlünden,
Vater, der Güte, ich rufe Dich !
Vater, Du höre mich !

Vater, Du höre mich !

Wenn ich entfernt von dem Menschengewühle
Kühn und verwegen die Erde durchwühle,
Herrscher der Welten, dann höre mich !
Vater, Du führe mich !

Vater, Du führe mich !

Führ mich hinab in die Täufen der Erde,
Führ mich zurück zu dem friedlichen Herde.
Vater, Dein Wille ! nur führe mich !
Gott ! ich erkenne Dich !

Gott ! ich erkenne Dich !

So in des Erzes hellglänzendem Schimmer,
Wie in der Felsen umstürzenden Trümmer,
Schöpfer der Welt ! ich erkenne Dich !
Gott ! Dir ergeb ich mich !

JÓ ATYÁM! LÉGY VELEM! . . .

Jó Atyám! légy velem!
 Járvak bár elrejtett utaknak mélyén,
 Veszély, ha fenyeget örvények szélén,
 Jóságának Atyja! Te légy velem!
 Jó Atyám! védj engem!

Jó Atyám! védj engem!
 Társaim nélkül, ha távoli tájon
 Bátran és elszántan a földet vájom,
 Világok Ura! Te védj engem!
 Atyám! légy vezérem!

Atyám! légy vezérem!
 Vezess le engem a földnek mélyébe,
 Vezessél vissza is családom körébe,
 Jó Atyám! légy Te a vezérem!
 Hatalmad ismerem!

Hatalmad ismerem!
 Éppugy az érceknek csillogó fényében,
 Miként a szikláknak leomló részében,
 Földünknek Urát felismerem,
 Rendelkezz Te velem!

Gott! Dir ergeb ich mich!
Brausen die Wässer und schlagen die Wetter,
Winkt mir im Unglück kein helfender Retter.
Gott! Deinem Willen ergeb ich mich!
Vater! ich preise Dich!

Vater! ich preise Dich!
Spreng ich des Erzes kristallene Wände,
Weichet die Masse dem Drängen der Hände,
Gott in der Taufe! da preis ich Dich!
Gott! Dir weih' ich mich!

Gott! Dir weih' ich mich!
Sollt ich zerschellen im finsterem Schachte,
Ehe mein Geist des Scheidens gedachte.
Ewiger Vater! Dir weih ich mich!
Vater! beschütze mich!

K. Löbert, Essen.

Rendelkezz Te velem !
Zuhogó vizek közt, robbanó légben,
Veszélyek esetén egyedülként,
Rendelkezz Te csak én velem !
Jóságod dicsérem !

Jóságod dicsérem !
Robbantva csillogó falát az ércnek,
S ha enged a kőzet karom erejének :
Jóságod én ott lenn dicsérem !
S életet szentelem !

Éltemet szentelem !
Mély sötét akna, ha én rám borulna,
Mielőtt lelkem a válásra gondolna :
Akkor is Tied az életem !
Atyám ! légy védelmem !

Hantos Ernő.

GLÜCK AUF ! GLÜCK AUF ! DER STEIGER
KOMMT . . .

[: Glück auf ! Glück auf ! der Steiger kommt :)
[: Er hat sein Grubenlicht bei der Nacht :)
[: Schon angezündt. :]

Und er schmeißt seinen Schein in das Bergwerk
hinein,
In das Bergwerk hinein, wo die Bergleute sein
Und graben Stein. (Und trinken Wein.)

Bergleute, Bergleute sind kreuzbrave Leute,
Denn sie tragen das Leder am . . sch bei der
Nacht
Und fressen Fleisch.

Und der Vater gräbt das Silber, und der Sohn
versaucht das Gold ;
Und die schwarzbraune Mägdleins bei der Nacht
Sind uns hold.

Ade nun, ade, Herzliebste mein !
Und da drunten im tiefem, finstern Schacht,
Da denk' ich dein !

SZERENCSE FEL! A TÁRNA VÁR . . .

[: Szerencse fel! a tárna vár :]
[: A bányász mécsét — éjszaka :]
[: Meggyújtá már :]

Ráveti világát, úgy járja a tárnát,
Hadd lássa víg pajtását, — éjszaka,
Az itókát, az érc falát.

Bányásznépség derék egy had,
Ki hol kell farbört hordhat, — éjszaka,
És hust ehet és bort ihat.

Az egyik ezüstöt vájkál, a másik meg aranyat,
És ha jó barna lány akad, — éjszaka,
Az hű marad.

Isten veled szép kedvesem
Rád sötét tárnákban lenn, — éjszaka,
Emlékezem.

Und kehr' ich heim zum Liebchen mein,
 Dann erschallet der Bergmannsgruß bei der Nacht:
 Glück auf! Glück auf!

In Ungarland ist gut zu sein,
 Da trinken die Mägdleins bei der Nacht,
 Muskateneis.

Muskateneis, der muß es sein,
 Der gibt den Mägdleins bei der Nacht
 Courage und Mut.

Wer hat denn wohl dies Lied erdacht?
 Zwei besoffene Bergakademiker,
 Die haben's g'macht!

ES GRÜNE DIE TANNE . . .

Es grüne die Tanne,
 Es wachse das Erz,
 Gott schenke uns allen
 Ein fröhliches Herz!

W. Castendyk.

S ha felszálok kis csillémmel,
Zengjük el kettesével, — éjszaka :
Szerencse fel !

Magyarhonban akad oly táj,
Hol tüzrőlpattant a lány, — éjszaka,
S a muskotály !

A muskotály kitünő bor,
Lányka vére ettől forr, — éjszaka,
S így vig botor.

E szép nótát ki írhatta ?
Két részeges vén firma, — éjszaka
Az csinálta !

Krug Lajos.

ZÖLDÜLJÖN A FENYÖNK . . .

Zöldüljön a fenyőnk,
Teremjen ércünk,
Az Isten meg adjon
Vig kedélyt nekünk !

Hantos Ernő.

IM SCHÖNEN WALDESGRUNDE . . .

Im schönen Waldesgrunde
Ist meiner Heimat Haus ;
Da zog ich manche Stunde
Im Wald hinaus !

[: Dich, mein stiller Wald,
Grüß ich tausendmal.
Da zog ich manche Stunde
Im Wald hinaus ! :]

Muß aus dem Wald jetzt scheiden,
Wo alles Lust und Klang ;
Das ist mein herbstes Leiden,
Mein letzter Gang !

Dich mein stiller Wald
Grüß ich tausendmal ;
Das ist mein herbstes Leiden,
Mein letzter Gang !

Sterb' ich, — im Waldesgrunde
Will ich begraben sein ;
Singt mir zur letzten Stunde
Beim Abendschein !

Dir, o stiller Wald,
Gruß zum letztenmal.
Sing mir zur letzten Stunde
Beim Abendschein !

W. Ganzhorn um 1850.

SZÉP ERDŐ KÖZEPÉBEN . . .

Szép erdő közepében
Születtem egykor én,
Itt jártam réges régen,
Erdők mélyén.

[: Csendes erdő, te
Légy üdvözölve!
Itt jártam réges régen
Erdők mélyén!:]

Tőled most el kell válnom,
Hol száz dal, száz futam,
Nem lehet már itt járnom,
Hísz búcsúztam.

Csendes erdő, te
Légy üdvözölve
Már nem lehet itt járnom,
Hísz búcsúztam!

Ha meghalok — öledben
Nyugodjak egykor majd,
Itt zengjetelek holdfényben
Egy búcsúdalt!

Szép erdő neked
Végső üdvözet!
Itt zengjetelek holdfényben
Egy búcsúdalt!

Hantos Ernő.

HEIL DEM MANNE . . .

Heil dem Manne, der den grünen Hain
 Des Vaterlandes sich zur Heimat auserwählet,
 Den die Freiheit und der goldne Wein
 Mit Liebe, Mut und Fröhlichkeit beseelet.
 Lobt man doch das Glück der alten Zeit,
 Da die Väter stille in den Wäldern lebten
 Und durch Biedersinn und Tapferkeit
 Nach dem himmlischen Walhalla strebten.
 Drum soll uns der Ahnen Beispiel stets
ermahnen,
 In der freien Forsten, wie der Aar zu horsten!

Heil dem Manne . . . etc.

Niemand kann so ritterlich und frei
 Wie der Weidmann noch sein Leben hier
genießen,
 Denn ein jeder Freund der Jägerei
 Wird gern lieben, trinken, fechten, schießen,
 Und da diese Freuden auch zu allen Zeiten
 Wackre Männer freuten, kann man uns
beneiden!

ÜDV AZ ERDÉSZNEK . . .

Üdv az erdésznek, ki a zöld erdőt
Szép otthonának választotta
Hazájában, kit a szabadság, a tüzes bor,
Még lelkesít a baráti társaság!
Dicsérjük a régi, szép időt,
Mikor még atyáink erdőben lakoztak,
És szerény, de hősi étellel
Walhallába jönni vágyakoztak!
Őseink példája buzdítson reája,
Éljünk sas módjára, erdők magányába!

Üdv az erdésznek . . .
Szabadabb már senki nem lehet
Mint az erdész festői pagonylakában,
Énekel, vadászik és szeret,
S jókedvű a nap minden szakában!
Ilyen vígan élni, ördögtől sem félni,
Ez való embernek s ezért irigyelnek!

Heil dem Manne . . . etc.
 Wenn das Morgenrot den Wald durchglüht
 Und der Vögel freie Chöre schallen
 Streifen lustig wir mit raschem Schritt
 Durch die schattig grünen Wälderhallen.
 Sinket dann die Sonne, stärkt uns neue Wonne,
 Denn daheim im Stübchen wartet unser
 Liebchen.

Heil dem Manne . . . etc.
 Zwar oft sieht man auch in unsrer Hand
 Nur zum leichten Spiel die blanken Waffen
 blitzen.
 Doch wenns gilt für Freiheit, Vaterland,
 Zeigt sich stets der Ernst des freien Schützen.
 Wenn die Hörner schallen und die Büchsen
 knallen,
 Blüht auf Feindesleichen Freiheit deutscher
 Eichen.

Heil dem Manne . . . etc.
 Darum lasst beim frohen Becherklang
 Uns des jungen, frischen Jägerlebens freuen.
 Keinem wird es vor dem Alter bang,
 Darf er seine Jugend nicht bereuen.
 Lasst die Gläser klingen und ein Vivat bringen,
 Wie dem Vaterlande, so dem Jägerstande!

Heinrich Kiefer 1826.

Üdv az erdésznek . . .

Hajnal pirja alig, hogy dereng,
Máris gyönyörködünk madarak dalában,
Ahogy fürge léptünk átvezet,
Zöld erdőknek bűvös csarnokában!
S ha a nap lenyugszik, szünkre új vágy fekszik,
Gondolva otthonra s szerető asszonyra!

Üdv az erdésznek . . .

Játszi kedvvel hányszor sütjük el
Szálló vadra s célba pompás fegyverünket,
De ha vészben volna szép hazánk,
Ép így eltalálnók ellenünket!
Majd, ha szól a küirtszó, akkor minden golyó
Talál ellenfélbe, annak is szívébe!

Üdv az erdésznek . . .

Hogyha víg pohárcsengéseknél
Örvendünk is boldog erdészéletünknek,
A vénségtől mért is rettegnénk,
Jókedv nem róható fel nagy bűnnek!
Poharak csengése, „Éljenek” zengése,
Szóljon a hazának s hű erdész fiának!

Hantos E.

WER HAT DICH, DU SCHÖNER WALD . . .

Wer hat dich, du schöner Wald,
 Aufgebaut so hoch da droben?
 Wohl den Meister [: will ich loben,
 So lang mein' Stimm' erschallt. :]
 Lebe wohl! Lebe wohl! Lebe wohl! Lebe wohl!
 [: Lebe wohl! Lebe wohl du schöner Wald! :]

Tief die Welt verworren schallt,
 Oben einsam Rehe grasen,
 Und wir ziehen [: fort und blasen,
 Daß es tausendfach verhallt! :]
 Lebe wohl! . . . etc.

Banner, der so kühle wallt!
 Unter deinen grünen Wogen
 Hast du treu uns [: aufgezogen,
 Frommer Sagen Aufenthalt. :]
 Lebe wohl! . . . etc.

Was wir still gelobt im Wald,
 Wollens draußen ehrlich halten,
 Ewig bleiben treu die Alten,
 Bis das letzte Lied verschallt.
 Lebe wohl! Schirm dich Gott,
 Schirm dich Gott, du schöner Wald!

I. Freih. v. Eichendorf 1810.

TÉGED, OH TE SZÉP ERDŐ . . .

Téged, oh te szép erdő,
 Oda fenn ki létesített?
 Zengek neki [: dicséretet,
 Míg hangomban van erő! :]
 Ég veled! Ég veled! Ég veled! Ég veled!
 [: Ég veled! Ég veled, te szép erdő! :]

Mélyen lenn örök zsvaj,
 Odafenn özek legelnek,
 Mi meg megyünk [: kürtök zengnek,
 S visszhangozva kél a zaj! :]
 Ég veled! . . .

Lobogónk, mely árnyat nyújt
 Örökéltü lombfedéllel
 Hűségben te [: neveltél fel
 Míg riadó harcra fujt! :]
 Ég veled! . . .

Egykoron megfogadtuk
 Hogy a harcban is helyt állunk
 S erdeinktől [: meg nem válunk
 Mégis — mégis odaadtuk :]
 Ég veled! . . .

Kárpátokban zord a tél
 Elnémult a magyar nóta!
 Pedig ott sok [: század óta
 Rákóczi hű népe él! :]
 Ég veled! . . .

Hantos Ernő.

WAS SUCHT DENN DER JÄGER . . .

Was sucht denn der Jäger am Mühlrad hier?
 Bleib trotziger Jäger in deinem Revier!
 Hier gibt es kein Wild zu jagen für dich,
 Hier wohnt nur ein Rehlein, ein zahmes für mich!
 Und willst du das zärtliche Rehlein sehn,
 So laß deine Büchse im Walde stehn
 Und laß deine klaffende Hunde zu Haus
 Und laß auf dem Horne den Saus und Braus.
 Und scheere vom Kinde das struppige Haar
 Sonst scheut sich im Garten das Rehlein fürwahr.

Doch besser du bleibest im Walde dazu
 Und liebest die Mädchen und Müller in Ruh!
 Was taugen die Fischlein im grünen Gezweig?
 Was will denn das Eichorn im bläulichen Teich?
 Drum bleibe du trotziger Jäger im Hain
 Und lass mich mit meinen drei Räder allein!
 Und willst du mein Schätzchen dich machen beliebt,
 So wisse mein Freund, was ihr Herzen betrübt;
 Die Eber, die kommen zu Nacht aus dem Hain
 Und brechen in ihren Kohlgarten ein,
 Und treten, und wühlen herum in ihr Feld:
 Die Eber, die schieße, du Jägerheld!

MIT KERES A VADÁSZ . . .

Mit keres a vadász a malom vizén!
 Te bős vadász, maradj csak erdőd mélyén!
 Vadászni való vad itt nincs számodra,
 Egy szelid kis őz van csak a számomra!
 S ha látni akarnád kis őzikém,
 Ugy hagyd puskádat erdők szélén
 És hagyd a csaholó kutyáid hon,
 A kürtöd se zengjen kora hajnalon!
 És álladról vágjad a kócos szört le,
 Megijed tőled a kis őzike.

De jobb lenne, ha csak az erdőt járnád,
 S a malmot és molnárt békén hagynád!
 Mit érnek a halak fák zöld levelén?
 Mit keres a mókus a tó kék vizén?
 Ezért maradj bős vadász az erdőben
 És hagyj engem a malom mellett csöndben.
 Ha kedvesem kedvében akarsz járni,
 Hát tudjad meg szívét mi keseríti:
 Az erdőből vadkanok jönnek éjjel
 És csunyán elbánnak a veteményel,
 A földjére járnak, mind ott kotorász:
 A disznókat löjted le, te hős vadász!

Hantos Ernő.

WIE LIEBLICH SCHALLT . . .

Wie lieblich schallt
 Durch Busch und Wald
 Des Waldhorn süßer Klang!
 Des Waldhorn süßer Klang!
 Der Wiederhall,
 Im Eichenthal,
 Hallts noch so lang, so lang!
 Hallts noch so lang, so lang!

Und jeder Baum
 Im weiten Raum
 Dünkt uns noch'mal so grün;
 Es wallt der Bach
 Dem Schatten nach
 Durchs Tal dahin, dahin!

Und jede Brust
 Fühlt meine Lust
 Beim frohen Doppelton;
 Es flieht der Schmerz
 Aus jedem Herz
 Sogleich davon, davon!

Christ v. Schmied 1816.

MILY MERENGŐN CSENG . . .

Mily merengőn cseng az erdön
A kürt édes szava!
A kürt édes szava!
Visszhangja benn a tölgyesben
Terjed tova, tova!
Terjed tova, tova!

És minden fa a pagonyba
Zöldebbnek tűnik fel!
A patak fut amerre tud
A völgyben messze el!

Minden kebel öröme kel
A kürt kettős szaván,
A bú sem öl, mert szívből
Elszáll korán, korán!

Hantos Ernő.

WIE HERRLICH IST'S . . .

[: **W**ie herrlich ist's im Wald,
 Im grünen, grünen Wald:]
 Wenn fröhlich die Hörner erklingen,
 Wie regt sich die Lust hier zu singen,
 Im grünen, grünen Wald! Im grünen, grünen Wald!
 Hallo! Hallo! Hallo! Im grünen, grünen Wald!

Der Jäger aufenthalt,
 Der grüne, grüne Wald!
 Es rauscht mit gewaltigen Zweigen
 Und alle zum Gruße sich neigen
 Im grünen . . .

Wie ringsum alles hallt
 Im grünen, grünen Wald!
 Das Echo gibt alle die Lieder
 Dem fröhlichen Jäger dann wieder
 Im grünen, . . .

Wilh. v. Marsano. 1832.

MILY POMPÁS AZ ERDŐN . . .

[: Mily pompás az erdőn,
 Az üde zöld erdőn! :]
 Hol kürt szava vidáman csendül,
 Ott szívünk is víg táncra perdül,
 A zöldülő erdőn! Az üde zöld erdőn!
 Halló! Halló! Halló! Az üde zöld erdőn!

A vadászt kedvelő
 Bübajos zöld erdő!
 Dús lomjával integet neked
 És lelkesen üdvözöl téged.
 A zöldülő . . .

És milyen fecsegő
 Az üde zöld erdő!
 Visszhangozva szól ott az ének
 Örül a vadász örömeinek.
 A zöldülő . . .

Hantos Ernő.

IM WALD . . .

Im Wald! Im Wald!
 Im Wald! Im Wald!
 Im frischen, grünen Wald!
 Im Wald! Im Wald!
 Wo's Echo schallt!
 Wo's Echo schallt!
 Im Wald, wo's Echo schallt!
 Im Wald, wo's Echo schallt!
 Da tönet Gesang und der Hörner Klang,
 So lustig den schweigenden Forst entlang!
 Trara! Trara! Trara! Trara!
 Trara! Trara! Trara!
 Trara! Trara! Trara!

Die Welt! — Die Welt!
 Die Welt! — Die Welt!
 Die große, weite Welt!
 Ist unser Zelt! — Ist unser Zelt!
 Ist unser Zelt die Welt!
 Ist unser Zelt die Welt!
 Und wandern wir singend, so schallt die Luft,
 Die Wälder, die Thäler, die Felsenkluft!
 Hallo! — Hallo! . . .

Pius Alex Wolf.

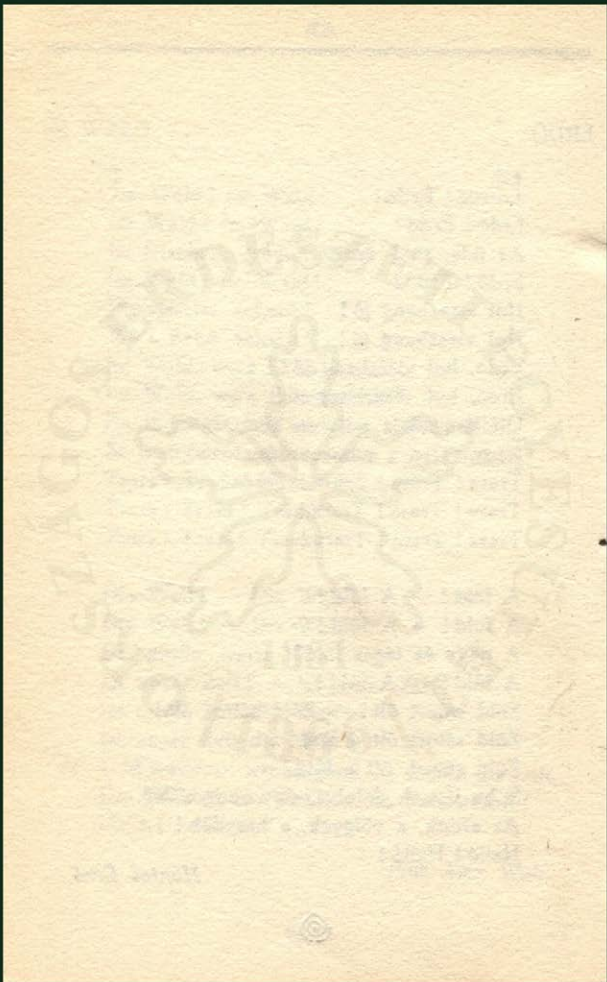
ERDŐ . . .

Erdő! Erdő!
 Erdő! Erdő!
 Az üde, zöld erdő!
 Erdő! Erdő!
 Hol visszhang jó!
 Hol visszhang jó!
 Erdő, hol visszhang jó!
 Erdő, hol visszhang jó!
 Ott hangzik a nóta és kürt szava,
 Nagy vigan a néma erdön tova!
 Trara! Trara! Trara! Trara!
 Trara! Trara! Trara!
 Trara! Trara! Trara!

A föld! — A föld!
 A föld! — A föld!
 A nagy és tágas föld!
 A föld! — A föld!
 Zöld sátort ölt! — Zöld sátort ölt!
 Zöld sátort ölt a föld!
 Zöld sátort ölt a föld!
 S ha járunk dalolva, úgy zeng a lég,
 Az erdők, a völgyek, a hasadék!
 Halló! Halló!

Hantos Ernő.

VADÁSZ VAGYOK . . .

Vadász vagyok, király az én apám,
 Vadászgatok királyi birtokán.
 Nincs egyebem fegyverem, golyóm s lovam,
 Lányok előtt mégis ez jelszavam.
 [: S ha csókjaim feledve a messze távolban,
 Emlékezz olykor-olykor hű vadászodra !:]

MINDNYÁJAN VOLTUNK EGYSZER . . .

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián,
 Leraktunk minden vizsgát, no egy-kettő híján.
 Megittunk egy pár exset s jó néhány létra bort,
 A dicső firma az volt, ki szerte udvarolt.
 [: Szép idő volt, jó idő volt, kár, hogy elmúlt,
 jaj, de kár.
 Feleségünk majd lesz nekünk, aki számon kéri
 majd, hogy
 Selmec, Selmec, Selmec, Selmec,
 Te vagy az oka mindennek,
 Selmec, Selmec, Selmec, Selmec,
 Te vagy az oka mindennek !:]

BIN ICH IM WALD . . .

Bin ich im Wald, ferne von Dir,
Ist doch dein Bild, ewig bei mir !

[: Hörst du mein Horn ?

Es schallt so weit,

Bringt dir mein Lieben,

Klang dir mein Leid ! :]

Szép élet Selmecebányán a veterán sora,
 Sok a leány, sokkal több a potya vacsora,
 De az esztendő végén gondoltunk ám egyet
 S csak a vonatra váltunk mosolyogva jegyet.
 Szép idő volt . . .

Feledtünk csürbe menni s fizetni egyaránt,
 Faképnél hagytuk Winklrit s faképnél a leányt,
 Így éltünk Selmecebányán öt-hat évig puffra ;
 Adtak kabátot, leányt s szerelmet aupra.
 Szép idő volt . . .

ERDŐK ÖLÉN . . .

Erdők ölén, távol tőled
 Ott van velem a te képed !
 [: Hallod-e kürtöm ?
 Mily messzire cseng,
 Búmat elsírja,
 Érted eseng ! :]

Hantos Ernő.

GAUDEAMUS IGITUR . . .

Solo: **G**estern saß ich still beim Wein,
Voller Mißvergnügen,
War wohl mit dem linken Bein
Aus dem Bett gestiegen.
Da erklangen vor dem Tor
Jugendstimmen leise,
Und in mein geschärftes Ohr
Drang die Burschenweise :

Kar: Gaudeamus . . .

Solo: Zog herein ein lust'ger Schwarm,
Sachsen und Westphalen,
Mit Borussen Arm in Arm
Schwaben und Vandalen ;
Junges Blut mit flaumigem Bart,
Burschen schlank wie Kerzen,
Auf der Wang' die tiefe Quart,
Auf der Stirn die Terzen :

GAUDEAMUS IGITUR . . .

Solo: Tegnap este leverten
 Iddogáltam csendben,
 Aznap este úgy hiszem,
 Bal lábammal keltem.
 Egyszerre csak fülemben,
 Diákhangok csengnek,
 S felhangzik a közelben
 E vig diákének :

Kar: Gaudeamus igitur,
 Juvenes dum sumus,
 Gaudeamus igitur,
 Juvenes dum sumus,
 Post jucundam juventutem,
 Post molestam senectutem,
 Nos habebit humus,
 Nos habebit humus.

Solo: Felvonul egy vig sereg
 Mind főiskolások,
 Kar a karban bányászok,
 Erdészek s kohászok.
 Pelyhes arcu ifjú had,
 Karcsú gyertyaszálak,
 Arcuk üde vérpiros,
 Erőtéljes válluk.

Kar: Vivat . . .

Solo: Näher kommt's mit Hall und Schall,
Hinter Blumentöpfen
Wird's lebendig überall
Von bezöpften Köpfen.
Ob der Kaffee auch verbrennt
Und die teure Sahne,
Von dem Herd zum Fenster rennt
Tochter, Mutter, Ahne :

Kar: Vivant omnes . . .

Solo: Als den alten Stand entlang
Zog der helle Haufen,
Fühlt ich über meine Wang'
Heiß ein Tränlein laufen.
Als ich's mit dem Finger schnell
Aus dem Bart gerieben,

Kar: Vivat Academia,
 Vivant Professores,
 Vivat Academia,
 Vivant Professores,
 Vivat membrum quodlibet,
 Vivat membra quelibet,
 Semper sint in flore,
 Semper sint in flore!

Solo: Amint jönnek közelebb
 Ablakok kitárnak,
 S cserépvirágok között
 Hajfonatok várnak!
 Odaéghet a rántás,
 Elfőhet a sonka,
 Tüzmellől ide siet
 Leány, asszony, dajka!
Kar: Vivant omnes Virgines
 Graciles, formosae
 Vivant et mulieres
 Tenerae, amabiles
 Bonae, laboriosae!

Solo: Amint házunkhoz érnek
 S daluk felszáll égig,
 Egyszerre csak orcámon,
 Egy könny pereg végig!
 S ahogy gyorsan ujjammal
 Szakállamhoz értem,

Ist ein Haar mir silberhell
In der Hand geblieben.

Kar: Vita nostra . . .

Solo: Alte Burschenherrlichkeit!
Bist du gleich entschwunden,
Schlug mir auch im Lauf der Zeit
Frau Fortuna Wunden,
Burschenmut ich nicht verlor,
Mit der Burschenmütze
Und dem Schicksal nach wie vor
Biet' ich keck die Spitze.

Kar: Pereat . . .

Ezüstszinü haj maradt
Reszkető kezemben!

Kar: Vita nostra brevis est
Brevi finietur,
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter
Nemini parcetur.

Solo: Régi diákdicsőség!
Jaj, de gyorsan elmúlt,
Bár az idők folyamán
Sok-sok seb megújult;
Régi kedvem megmaradt,
Bor mellett helytállok,
És a sorssal mostan is
Bátran szembeszállok!

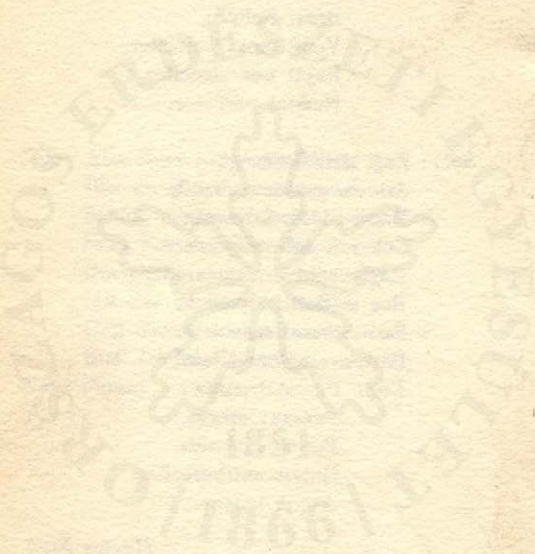
Kar: Pereat tristitia
Pereant osores,
Pereat diabolus,
Quivis antiburschius
Atque irrisores!

Hantos Ernő.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

BOLDOGTALAN AZ AZ ANYA . . .

Boldogtalan az az anya,
Kinek bányász lett a fia,
Mert nem tudja mely órába'
Esik bele az aknába !

Boldogtalan az az anya,
Kinek vaskohász a fia,
Mert nem tudja mely percébe'
Esik Martin-kemencébe !

Boldogtalan az az anya,
Kinek fémkohász a fia,
Mert nem tudja mely órába'
Esik ólomkólikába !

Jaj, de boldog az az anya,
Kinek erdész lett a fia,
Mert jól tudja mely órában,
Rúg be Sopron városában !
vagy (Kacsintgát a telt pohárba !)

SCHEMNITZ IST EIN . . .

Schemnitz ist ein schönes Städtchen,
es ist jawohl,
Wenn es auch so bergisch ist,
es ist jawohl.
[: Und darin sind viele schöne Mädchen,
viele schöne Mädchen,
Aber keine für mich ist, es ist jawohl :]

Eine Schwalbe macht kein Sommer, es
ist jawohl,
Wenn sie auch die erste ist, es ist
jawohl.
Und ein Mädchen macht mir keinen Kummer,
macht mir keinen Kummer,
Wenn es auch das schönste ist, es ist jawohl.

SZÉP KIS VÁROS . . .

Szép kis város Selmecebánya,
   a biz a,
 Görbe bár, de nekünk nagy kincs,
   a biz a.
 [: Legszebb benne sok-sok kedves lánya,
   sok-sok kedves lánya,
 Akik mind mireánk várnak, a biz a. :]

Egy fecske még nem hoz tavaszt,
   a biz a,
 Legyen bár az a legelső,
   a biz a.
 Egy leányka könnyekre biz nem fakaszt,
   könnyekre biz nem fakaszt,
 Legyen bár a legszebb is ő — a biz a.

Hantos E.

STOSST AN! SCHEMNITZ SOLL . . .

Stoßt an! Schemnitz soll leben, hurra hoch!
Stoßt an! Schemnitz soll leben, hurra hoch!
Die Philister fressen sich dick und feist
Und wissen den Teufel, was Freiheit heißt.
Frei ist der Bursch, frei ist der Bursch!

Stoßt an! Vaterland lebe hoch!
Seid der Väter heiligem Brauche treu,
Doch denket der Nachwelt auch dabei!
Frei ist der Bursch, frei . . .

Stoßt an! Frauenlieb' lebe hoch!
Wer des Weibes weiblichen Sinn nicht ehrt,
Der hält auch Freiheit und Freunde nicht wert;
Frei ist der Bursch, frei . . .

Stoßt an! Männerkraft lebe hoch!
Wer nicht singen, trinken und lieben kann,
Den sieht der Bursch voll Mitleid an.
Frei ist der Bursch, frei . . .

KOCINTS! SELMECÜNK ÉLJEN . . .

Kocints! Selmecünk, éljen jó soká!
Kocints! Selmecünk, éljen jó soká!
A filiszter örvend, ha jól eszik,
De szívéen a szabadság nem fekszik.
Az ifjúság a szabadság!

Kocints! Éljen a régi nagy hazánk!
Apáink erényit tartsátok meg,
De jövőnkre szintén figyeljete!
Az ifjúság a szabadság!

Kocints! Éljen az asszony s szép leány!
Ki nőben az erényt nem tiszteli,
Az barátját is csak megveti!
Az ifjúság a barátság!

Kocints! Éljen ifjú, férfi erő!
Ki dalt, szerelmet s a bort megveti,
Lenéző részvét jusson csak neki.
Az ifjúság a szabadság!

Stoßt an! Freies Wort lebe hoch!
 Wer die Wahrheit kennet und sagt sie nicht,
 Der ist fürwahr ein erbärmlicher Wicht.
 Frei ist der Bursch, frei . . .

Stoßt an! Burschenwohl lebe hoch!
 Bis die Welt vergeht am jüngsten Tag,
 Seid freie Burschen und singt uns nach;
 Frei ist der Bursch, frei . . .

A. Bizer 1817.

ACH WIE FÄLLT ES MIR . . .

Ach wie fällt es mir schwer, auseinander
 zu geh'n,
 Wenn die Hoffnung nicht wär' auf ein
 Wieder-Wiederseh'n!
 [: Lebe wohl! Lebe wohl!
 Lebe wohl! Lebe wohl!
 Lebe wohl, auf Wiederseh'n! :]

Kocints! Legyen a szó mindég szabad!
 Ki a szabad szót eltítkolni kész,
 Egy szájalomra méltó gyászvitéz.
 Az ifjúság a szabadság!

Kocints! Éljen a vidám diákság!
 Ti itéletnapig hű cimborák,
 Ne feledjétek vidám a diák!
 Az ifjúság a szabadság!

Hantos Ernő.

JAJ BE FÁJ ELMENNI . . .

Jaj be fáj elmenni, nehéz az elválás,
 De lehet remélni, lesz még viszontlátás!
 [: Ég veled! Ég veled!
 Ég veled! Ég veled!
 A viszontlátásra! :]

Hantos Ernő.

WAS KOMMT DORT VON DER HÖH' ?

Kar: [: Was kommt dort von der Höh' ? :]
 Was kommt dort von der ledernen Höh'
                                   ça, ça, ledern'n Höh',
 Was kommt dort von der Höh' ?

Solo: [: Dort kommt der Fuchsmajor :]
 Dort kommt der lederner Fuchsmajor
 etc.

Kar: [: Was bringt der Fuchsmajor ? :]
 etc.

Solo: [: Er bringt 'nen Fuchs am Ohr :]
 etc.

Kar: [: Was macht der Herr Papa ? :]
 etc.

Solo: [: Er liest den Kikero :]
 etc.

Kar: [: Was macht die Frau Mama ? :]
 etc.

Digitális Szakkönyvtár

1866

Solo : [: Sie fängt den Papa Flöh' :]
etc.

Kar : [: Was macht die Mamsell soeur ? :]
etc.

Solo : [: Sie sitzt zu Haus und näht. :]
etc.

Kar : [: Was macht der Herr Rektor ? :]
etc.

Solo : [: Er prügelt seine Bub'n ! :]
etc.

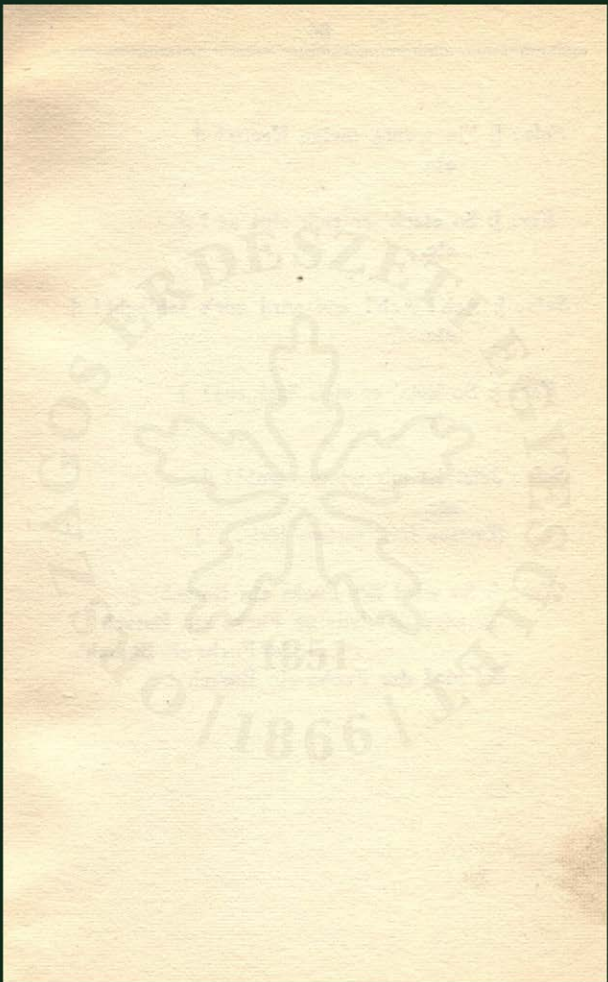
Kar : [: Trinkt auch der Fuchs ein Bier ? :]
etc.

Solo : [: Ein wenig meine Herrn ! :]
etc.

Kar : [: So trink' er sich eins an ! :]
etc.

Solo : [: Mit Erlaubnis, meine Herrn ! :]
etc.

Kar : [: Raucht auch der Fuchs Tabak ? :]
etc.

Solo : [: Ein wenig, meine Herrn! :]
etc.

Kar : [: So steck' er sich eins an! :]
etc.

Solo : [: Ach! Ach! wie wird mir's schlecht! :]
etc.

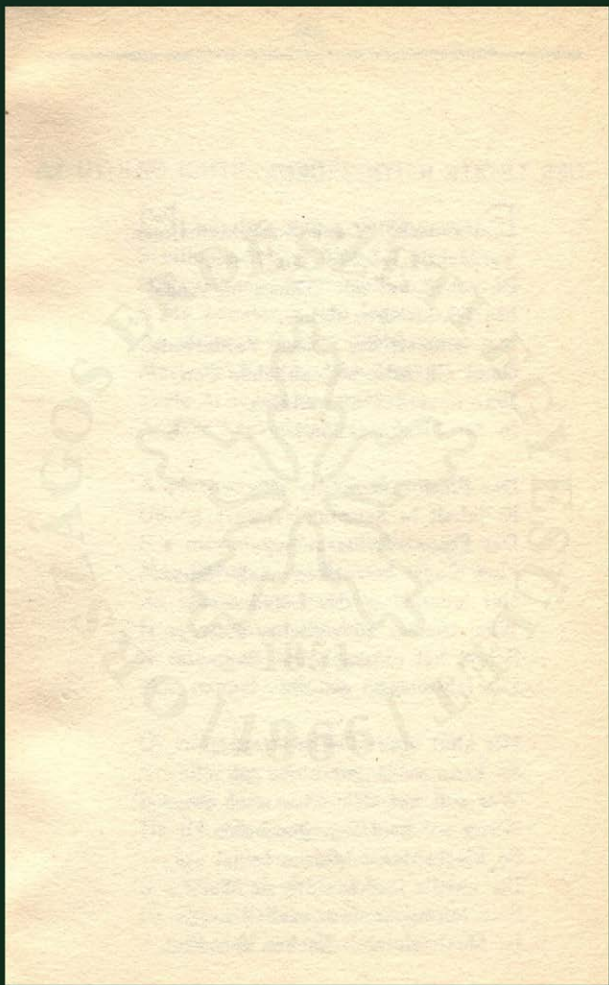
Kar : [: So kotz' er sich 'mal aus! :]
etc.

Solo : Jetzt ist mir wieder wohl! :]
etc.

(Zartses füri, zartses füri . . .)

Kar : [: So wird der Fuchs ein Bursch' :]
So wird der lederne Fuchs ein Bursch
ça, ça, der Fuchs ein Bursch',
So wird der Fuchs ein Bursch'!

DER LETZTE ICHTIOSAURUS.

Es rauscht in den Schachtelhalmen,
 Verdächtig leuchtet das Meer,
 Da schwimmt mit Tränen im Auge
 Ein Ichtiosaurus daher.
 Ihm jammert der Zeiten Verderbnis,
 Denn ein sehr bedenklicher Ton
 War neuerlich eingerissen
 In der Liasformation!

Der Plesiosaurus, der alte,
 Er jubelt in Saus und Braus,
 Der Pterodactylus selber
 Flog jüngst betrunken nach Haus.
 Der Iguanodon, der Lümmel,
 Wird frecher zu jeglicher Frist,
 Schon hat er am hellen Tage
 Die Ichtiosaura geküßt.

Mir ahnt eine Weltkatastrophe,
 So kann es länger nicht geh'n!
 Was soll aus dem Lias noch werden,
 Wenn solche Dinge gescheh'n?
 So klagte der Ichtiosaurus,
 Da ward's ihm kreidig zu Muth',
 Sein letzter Seufzer verhallte
 Im Qualmen und Zischen der Flut.

AZ UTOLSÓ ICHTIOSAURUS . . .

Mi zúg-búg úgy a páfrányerdőn,
 S villog a tenger ölén?
 Ott uszik egy Ichtyosaurus
 S oly bánatos a vén legény.
 Az időknek mulása gyötri,
 Mert újabb nagy agyagtömeg
 Törte át legutóbb ismét
 A liasz képződményeket!

A plesiosaurus, e vénség
 Ujjong a ronda pofa,
 S a pterodactilus a multkor
 Már berugva röpült haza.
 Az iguanodon — e disznó —
 Is egyre szemtelenebb,
 A minap az ichtiosaurát
 Már nappal csókolta meg.

Új világ katasztrófát sejtek
 Tovább így már nem mehet,
 Hisz mi lesz az ősi liászból,
 Ha ilyenek történnek meg.
 — Így jajdul az ichtiosaurus —
 S a krétából elege volt,
 És eltűnt a haboknak mélyén,
 S gyászdal a tenger dalolt.

Es starb zu derselbigen Stunde
Die ganze Saurierei —
Sie kamen zu tief in die Kreide,
Da war es natürlich vorbei.
Und der uns hat gesungen
Dies petrefactische Lied,
Der fand's als fossiles Albumblatt
Auf einem Koprolith.

I. v. Scheffel. 1854.

ACH! WENN DAS MEINE MUTTER . . .

Ach! Wenn das meine Mutter wüßte,
Wie es mir in Schemnitz geht, wallera.
Strümpf' und Schuhe sind zerrissen,
Durch die Hose bläst der Wind, wallera.
[: Ein Bursch wie ich, was macht sich der
daraus, der daraus,
Ein Bursch, wie ich, sauft ganze Fässer
aus, Fässer aus.
Die Philister haben nichts zu sagen,
Schöne Mädchen führen wir zum Tanz, wallera,
Schöne Mädchen führen wir zum Tanz! :]

S abban a percben felfordult
 A saurus atyafiság,
 Mert nem birták immár a krétát
 S így nem is élhettek tovább.
 A kinek ajkáról csendült
 A petrefaktikus dal,
 Az fossilis emlékként lelte
 Egy koprolithon tavaly.

Gyula diák.

AH! SZEGÉNY JÓ ANYÁM . . .

Ah! Szegény jó anyám, ha tudná,
 Hogy élek én Selmecen, Selmecen.
 A ruhám s cipőm csupa rongy már,
 Szél fúj át az ingemen, ingemen.

[: De hát a burs, törődik is vele, is vele,
 De hát a burs, azt mondja : bort ide, bort ide !
 S rongy filiszter azzal ne törődjék,
 Ha szép lánnyal táncrea perdülünk, perdülünk,
 Ha szép lánnyal táncrea perdülünk ! :]

SCHÖN IST DIE JUGEND . . .

Schön ist die Jugend bei frohen Zeiten,
Schön ist die Jugend, sie kommt nicht mehr !
So hört ich oft schon von alten Leuten,
Und seht, von denen weiß ich es her !
Drum sag' ich's noch einmal, einmal für allemal :
Schön ist die Jugend, Sie kommt nicht mehr !
Nein, nein ! Sie kommt nicht mehr, kehrt niemals
wieder mehr ;
Schön ist die Jugend, sie kommt nicht mehr !

Es blühen Rosen, es blühen Nelken,
Ach all die Blumen, sie welken ab ;
Und auch wir Menschen dereinst verwelken
Und darnach sinken wir ins Grab.
Drum sag ich's noch einmal . . .

SZÉP AZ IFJÚSÁG . . .

Szép az ifjúság, boldog mindenkor,
Szép az ifjúkor, de mulandó!
Idős emberek ezt mondják sokszor,
Higyjük el nékik, talán való!
Én is azt mondom ám, ifjú csak légy vidám:
Legszebb az ifjúkor, de mulik ám!
S ha egyszer elmullott, vissza már nem kapod:
Legszebb az ifjúkor, de mulik ám!

Nyilik a rózsá, nyilik a székfü,
De elfonnyad mind a virágszál.
Ó jaj az ember sem örök éltü,
Elhervad ő is és sirba száll!
Ezért azt mondom ám, ifjú csak légy . . .

Hantos Ernő.

WAS FANG' ICH ARMER TEUFEL AN . . .

Was fang' ich armer Teufel an,
Die Gelder sind verzehret.
Mein Hab' und Gut ist all vertan,
Der Beutel ausgeleeret.

[: Und daraus folgt der harte Schluß,
Daß ich von Schemnitz wandern muß.

O! jerum, jerum, jerum, O quaemutatio rerum! :]

Und Wäsche hab' ich auch nicht mehr,
Als nur ein einzig Hemde,
Das tut mir in der Seele weh'
Und däucht mir gar zu fremde.

Ein'n alten Gottfried hab' ich noch,
Der hat am Arm ein großes Loch.

O! jerum . . .

Nach Hause darf ich auch nicht mehr,
Dort hat man mich vergessen,
Seitdem ich Doktor worden bin
Im Saufen und im Fressen.

Gespielt, getanzt und randaliert,
Und die Gesundheit ruiniert.

O! jerum . . .

MIT KEZDJEK ÉN SZEGÉNY TATÁR . . .

Mit kezdjek én szegény tatár,
Hisz egy fityingem sincsen.

A tenyerem is elkopott
A sok korcsma kilincsen.

[: Egyebet már nem tehetek ;
Selmecről immár elmegyek.

O ! jerum, jerum, jerum, O qua emutatio rerum ! :]

Üres lett már szekrényem is,
Nincs másom csak egy ingem.

A zálogházba vándorolt
A fogasról is minden.

Egy vén kabátom még akad,
De bánatában kiszakadt.

O ! jerum . . .

Többé haza sem mehetek,
Hisz onnét kitagadtak,
Mióta a korhelykedés
Doktarává avattak.

Kártya meg tánc volt elemem
És tönkretettem életem.

O ! jerum . . .

In meiner Stub' ist alles leer,
Da ist nichts mehr zu finden,
Als nur ein altes Mordgewehr,
Das will ich um mich binden
    Und gegen die Tschechischen ziehn,
    Vielleicht wird da mein Glück mir blühen.
O! jerum . . .

Am besten ist's, ich werd' Soldat
Und ziehe fort zu Felde,
Da finden keine Sorgen statt
Und mangelts nicht am Gelde.
    In einer Schlacht, da soll es sein,
    Wo ich will schlafen ruhig ein.
O! jerum . . .

Vor 1763.

Szobámban sincs már semmisem,
Úresség ásít ottan,
Csak rozsdás régi fringióm
Bámul reám unottan.

E csorba fegyvert felkötöm
S a csehek hátán eltöröm.
O! jerum, . . .

Tán legjobb lesz, ha elmegyek
Vitéznek a csatába.
Ott elmarad a gond, a baj,
S nem élek pénzhányban ;
Egy jó golyó majd eltalál
S vígan köszöntöm : Jöjj halál !
O! jerum, . . .

Gyula diák.

ES, ES, ES UND ES . . .

Es, es, es und es,
 Es ist ein harter Schluß!
 Weil, weil, weil und weil,
 Weil ich aus Schemnitz muß!
 So schlag ich Schemnitz aus dem Sinn,
 Und wende mich, Gott weiß wohin!
 Ich will mein Glück probieren,
 Marschieren!

Er, er, er und er,
 Herr Meister, leb' er wohl!
 Ich sag's ihm grad frei ins Gesicht,
 Sein' Arbeit, die gefällt mir nicht.
 Ich will mein Glück . . .

Sie, Sie, Sie und Sie,
 Frau Meist'rin, leb' sie wohl!
 Ich sag' ihrs grad frei ins Gesicht
 Ihr Speck und Kraut, das schmeckt mir nicht.
 Ich will mein Glück . . .

EZ, EZ, EZ ÉS EZ . . .

Ez, ez, ez és ez,
 Ez szörnyü végzetem!
 Hogy, hogy, hogy és hogy
 Elhagyjam Selmecem!
 Feledni fogom Selmecet,
 Tudj' Isten, mit hoz a végzet!
     Hogy szerencsésebb legyek
     Hát megyek!

Ön, ön, ön és ön,
 Mester úr éljen ön!
 Szemébe merem mondani,
 Önnél nem tudtam tanulni.
     Hogy szerencsésebb . . .

Ön, ön, ön és ön,
 Asszonyom éljen ön!
 Önnek sem mondok egyebet,
 A paszulyt egye maga meg.
     Hogy szerencsésebb . . .

Sie, Sie, Sie und Sie,
Jungfer Köchin, leb' sie wohl!
Hätts Essen besser angericht'
So wär' ich auch gewandert nicht.
Ich will mein Glück . . .

Ihr, Ihr, Ihr und Ihr,
Ihr Jungfern lebet wohl!
Ich wünsche Euch zu guterletzt
Einen, der meine Stell' ersetzt.
Ich will mein Glück . . .

Ihr, Ihr, Ihr und Ihr,
Ihr Brüder lebet wohl!
Hab' ich Euch was zu Leid getan,
So halt ich um Verzeihung an!
Ich will mein Glück . . .

Volkslied d. 18. Jahrhunderts.

Te, te, te és te,
Szakácsnőm ég veled!
Ha jobban főznél ebédet
Soh'se hagynálak el téged!
Hogy szerencsésebb . . .

Ti, ti, ti és ti,
Lányok ég veletek!
Feledjete el engemet
S foglalja el más helyemet.
Hogy szerencsésebb . . .

Ti, ti, ti és ti,
Pajtások éljete!
Ha valakit megsértettem
Bocsássatok meg énnekem.
Hogy szerencsésebb . . .

Szász Károly.

DIE PINZGAUER . . .

Solo: [: Die Pinzgauer wollten wallfahrten gehn, :]
Kar: [: Sie täten gerne singen, doch konnten's
 nicht recht schön. :]

[: Csahi, csaho, csahiahiaho, :]

[: Die Pinzgauer sind schon alle wied'rum da :]

Solo: Und schauts nur, daß ein jeder,

Kar: Jeder,   *Solo:* Jeder,

Kar: Jeder,   *Solo:* Jeder,

Kar: Jeder.

Solo: 's Ranzl alle hat!

Kar: 's Ranzl alle hat!

[: Die Pinzgauer gingen um den Dom herum :]

[: Die Fahnenstang ist g'brochen, jetzt gingens
 mit dem Trum. :]

[: Csahi, csaho, . . .

[: Die Pinzgauer gingen in dem Dom hinein :]

[: Die Heiligen täten schlafen, sie konnten's
 nicht erschrein! :]

[: Csahi, csaho, . . .

A PINZGAUI SVÁB . . .

Solo: A pinzgau sváb is a búcsúra ment. :]
Kar: Nótázni akart vón', de sehogyan se ment :]
 [: Csahi, csaho, csahiahiaho. :]
 [: A pinzgau svábok itt vannak megint. :]
Solo: Csak figyeljeteK arra,
Kar: Arra, *Solo*: Arra,
Kar: Arra, *Solo*: Arra,
Kar: Arra,
Solo: Itt van-e mind.
Kar: Itt van-e mind.

[: A pinzgau menet a dóm elé jut, :]
 [: A zászlójuk eltört, azért van csak rúd :]
 [: Csahi, csaho, . . .

[: A pinzgau menet a domba belép, :]
 [: A szentek mind aludtak, hát ébresztgették :]
 [: Csahi, csaho . . . :]

[: Oh szent Floriánus, tüzek védszentje, :]

[: Őrizd a házunkat, a másé égjen le. :]

[: Csahi csaho, . . .

[: Oh szent Vendelinus, marhák védszentje :]

[: Védeneid helyett miránk tekints le :]

[: Csahi, csaho, . . .

[: Szentéletű Cipriánus, diákság szentje, :]

[: Óvjál az absiktól és vigyázz te le. :]

[: Csahi, csaho, . . .

VALÉTÁNS NÓTA.

Ha egykor majd a végzet
Selmecről menni késztet,
Fakadjunk dalra mind:
Szerencse fel! fiuk.

S ha visszatérünk újra
E vidám koszorúba,
Szóljon a dal megint:
Szerencse fel! fiuk.

ADAMSLIED.

Ich werd' euch erzählen ein Märchen, ein neu's,
 Von Adam und Eva im Paradies.
 Hollaririada hollassasa, hollaririada.

Als wurde dem Herrgott die Zeit schon zu lang,
 Da schuf er den Adam, sechs Ellen lang!

Da nahm er dem Adam a' Rippen heraus,
 Und schuf dann die Eva, fünf Ellen, daraus!

Der Herrgott sprach: „Auf Äpfel ist strenger
 Verbot,
 Wer aner a'n abreisst, den schlag' ich gleich tot!“

Die Eva — das Luder — die war nicht zu faul,
 Und steckte dem Adam an Apfel ins Maul.

Der Erz-Michel sagte: „Ich mach mir nichts draus!“
 Und jagt' die Bagage vom Garten hinaus!

O Adam, du Esel, du Ochs, dummes Rind,
 Das hast dir mit Fressen selber verdient!

DAL ADÁMRÓL.

Nos ki hallott valaha oly esetet,
 Mi Ádámmal s Évával rég megesett!
 Hollaririada hollassasa, hollaririada.

Midőn az Ur Isten elunta magát,
 Hat rőfnyire teremté Ádám apát.

Baloldali csontjából asszonyt szabott,
 Mely egészbe alig öt rőfnyi ha volt.

És mondá az Úr: „Bizony Isten kikap.
 Aki a tiltott almákba harap!”

De Éva — a cudar — a tilosba járt,
 Mert Ádámra este egy szép alma várt.

Az angyal is szólt: „Törődöm is veled!”
 S üzte a párt az Édenből kifelé!

Oh Ádám, te ostoba, marha, ökör!
 Ezt mind csak a zabálás idézte föl!

Die Eva, die sagte: „Die G'schicht' ist zu dumm,
Ich gehe von nun an bei Nacht nur herum!“

Auch Adam sagte: „Die G'schicht' hat ein End,
Ich gehe nach Schemnitz und werde Student!“

Und Adam kam richtig nach Schemnitz halb tot
Wurde mein Leibfuchs und pumpte bei Roth!

Éva is sir: „Az eset oly ostoba,
Ézentul nappal nem megyek sehova!”

Ádám is sóhajtgat: „Most mit is tegyek?
— Ej! elmegyek Selmecre s firma leszek!”

És Ádám, biz Isten, hogy Selmecen járt,
Ott lejbfluxom volt s csak Berggeistnél hált!

Hantos E.—Révay K.

BUTTER FLÓRIÁN.

(Selmeci gúnydal)

Bazsarózsa lugasban ül egy szép leány
Oldalán ül a vitéz: Butter Flórián!
Flóri-, Flóri-, Flóri-, Flóri-, Flóri-, Flórián!
Flóri-, Flóri-, Flóri-, Flóri-, Butter Flórián!

Fülemüle zengedez a birsalmafán,
Alatta meg epedez: Butter Flórián!
Flóri-, Flóri-, . . .

RÜCKBLICK.

○ ! alte Burschenherrlichkeit,
 Wohin bist du verschwunden ?
 Nie kehrst du wieder gold'ne Zeit,
 So froh und ungebunden.
 Vergebens spähe ich umher,
 Ich finde deine Spur nicht mehr.
 O ! jerum, jerum, jerum,
 O ! quaemutatio rerum !

Den Burschenhut bedeckt der Staub,
 Es sank der Flaus in Trümmer,
 Der Schläger ward des Rostes Raub,
 Erblichen ist sein Schimmer,
 Verklungen der Commersgesang,
 Verhallt Rapier und Sporenklang.
 O ! jerum, . . .

Wo sind die, die vom breiten Stein
 Nicht wankten und nicht wichen,
 Die, ohne Moos bei Bier und Wein
 Dem Herrn der Erde glichen ?
 Sie zogen mit gesenktem Blick
 In das Philisterland zurück !
 O ! jerum, . . .

VISSZAEMLEKEZÉS . . .

Oh, régi szép diák élet!
 Hová, hová tűntél el?
 Nem jössz te vissza többé már,
 A régi kedves fénnyel!
 Kereslek egyre szüntelen,
 De léted többé nem lelem.
 O! jerum, jerum, jerum,
 O! quaemutatio rerum!

Sipkám belepte rég a por,
 Elmúlt a szép dicső kor.
 Rongy lett a büszke szallag, —
 Gazdád im tova ballag;
 Nem énekel az ifjú-kar,
 Kardot, sarkantyut rozsdá mar.
 O! jerum, . . .

Hol vannak ők most, hol lelem?
 Elő nyalkas vitézek,
 Kiket a bor, dal s szerelem
 Félistenné igézett?!
 Ah! oda mind, útnak eredt!
 Csüggedt fejü filiszterek!
 O! jerum, . . .

Da schreibt mit finstern Amtsgesicht
 Der einen Relationen,
 Der andre seufzt beim Unterricht,
 Und der macht Recensionen,
 Der schilt die sünd'ge Seele aus
 Und der flickt ihr verfall'nes Haus.
 O! jerum, . . .

Allein das rechte Burschenherz
 Kann nimmermehr erkalten ;
 Im Ernste wird, wie hier im Scherz,
 Der rechte Sinn stets walten ;
 Die alte Schale nur ist fern,
 Geblieben ist uns doch der Kern,
 Und den lasst fest uns halten !
 O! jerum, . . .

Drum, Freunde, reichet Euch die Hand,
 Damit es sich erneue,
 Der alten Freundschaft heil'ges Band,
 Das alte Band der Treue.
 Klingt an und hebt die Gläser hoch,
 Die alten Burschen leben noch,
 Noch lebt die alte Treue !
 O! jerum, . . .

Eug. Höfling. 1825.

Az egyik a zöld erdőben
A vágásokat járja,
A másik lenn a mélységben
A csillék jöttét várja.
Ez bedőlt gátat foltozgat,
Az vasérceket olvasztgat!
O! jerum, . . .

De a valódi burskedély
Nem hül ki mindhalálíg,
Bármibe fog, bármibe kél,
Vakonddá soh'se válik;
Burokja csak, mi elszakad,
De megmarad a régi mag.
O! jerum, . . .

Fel hát barátim kézbe kéz,
Ne vesszen, ami drága,
Virulj tovább, el ne enyéssz
Barátság hű világa!
Koccintni hát, dalolni hát,
Örökkön éljen a világ!
O! jerum, . . .

STUDIO AUF EINER . . .

Studio auf einer Reis', jucheidi, jucheida,
 Gans famos zu leben weiß, jucheidi, jucheida,
 Immer fort durch dick und dünn,
 Schlendert er durch's Dasein hin.

Jucheidi, jucheida, jucheidi, jucheida
 Júcheidi, jucheida, jucheidiheida.

Hat der Studio auch kein Geld, . . .
 Ist er d'rum nicht schlecht bestellt, . . .
 Manches feistes Pfäfflein
 Ladet ihn zum Frühstück ein ;
 Jucheidi . . .

Kehr'n wir in ein Wirtshaus ein, . . .
 Trinken wir stets Bier statt Wein, . . .
 Alle Mäd'el für uns glüh'n,
 Denn wir tragen „silbergrün“ !
 Jucheidi . . .

Bayrisch Bier und Leberwurst, . . .
 Und ein Kind mit runder Brust, . . .
 Und ein Glas Crambambuli,
 Donnerwetter Paraplui !
 Jucheidi . . .

HA A DIÁK ÚTON VAN . . .

Ha a diák úton van, jucheidi, jucheida,
 Akkor él csak boldogan, jucheidi, jucheida
 Dinom-dánom élete,
 Boldogság a végezete!
 Jucheidi, jucheida, jucheidi, jucheida
 Jucheidi, jucheida, jucheidiheida.

Hogyha nincs is sok pénze, . . .
 Mégis jól él ő kelme, . . .
 Sok vig kövér papocska
 Reggelire ott tartja.
 Jucheidi . . .

Ha korcsmába betérünk, . . .
 Bor helyett csak sört kérünk, . . .
 A szép nem csak értünk ég,
 Söt csókból is jut elég!
 Jucheidi . . .

Porter sör friss hurkával, . . .
 Kerekkeblü lánykával, . . .
 S egy pohár krambambuli,
 Ez már a aztán valami!
 Jucheidi . . .

BEMOOSTER BURSCHE ZIEH' ...

Bemooster Bursche zieh' ich aus, Ade!

Behüt' dich Gott, Philisterhaus! Ade!

[: Zur alten Heimat geh' ich ein,

Muß selber nun Philister sein!

Ade, Ade, Ade!

Muß selber nun Philister sein! :]

HA STEINGRUBENBAN . . .

Ha Steingrubenban óra volna, már kilencet
 ütött volna,
 De mivel, hogy nincsen óra, csak úgy mondom
 találomra :

Óra, óra.

De minek is volna nekünk, csak azt látnók,
 hogy elkéstünk.

Óra.

Így magyarázható jóra, hogy Steingrubenban
 nincsen óra.

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK . . .

Ballag már a vén diák, tovább !

Isten veletek cimborák, tovább !

[: Ez út hazámba visz,

Filiszter leszek magam is,

Tovább, tovább, tovább !

Fel búcsú csókra cimborák ! :]

PRAESES LIED.

Bruder auf dein Wohlergehen
Sei Dir dieses Glas gebracht!
Uns're Freundschaft soll bestehen,
Bis der Tod ein Ende macht,
Und stirbst du für mich, so begrab ich Dich,
Und sterb ich für dich, so begräbst du mich.
Bruder auf dein Wohlergehen
Sei dir dieses Glas gebracht,
Und solltest du einst sterben
So setzen wir als Erben,
Dir diesen Leichenstein :
[: „Hier unter dieser Zier,
Ruhet Freundschaft für und für!“ :]

A PRAESES DALA.

Cimbora ! reád köszöntjük
 A legelső poharat !
 A barátság éljen köztünk,
 Míg halál el nem ragad.
 Ha téged visz el : Én temetlek el,
 S ha engem visz el : Majd temess te el !
 Cimbora ! reád köszöntjük,
 A legelső poharat !
 S ha majd rád hant borul,
 Mi hü utódokul vessük
 [: Sírkövedre fel :
 „Mit itt borít a rög :
 Barátság, szent s örök !” :]

Palmer K.

SIE LEBEN ALLE HOCH!

Sie leben alle hoch! Sie leben alle hoch!
 Alle unsre Gäste!
 Der Teufel soll sie hol'n! Der Teufel soll sie hol'n!
 Alle uns're Feinde!
 [: Uns're Gäste sollen leben,
 Ihre Schätzchen daneben,
 Es lebe das ganze gastliche Haus! :]

GRÜSS IHN GOTT . . .

[: Grüß ihn Gott, unsern lieben alten N. N. ! :]
 Wer ihn g'sehn hat, hat ihn gern g'habt!
 Wer ihn gern g'habt, hat ihn g'sehn g'habt!
 Grüß ihn Gott, unsern lieben alten N. N.
 [: Guli, guli, guli, guli,
 Guli, guli, guli, guli! :]
 Grüß ihn Gott, unsern lieben alten N. N. !

VENDÉGKÖSZÖNTŐ.

Mind éljenek soká! Mind éljenek soká!
 A mi vendégeink!
 Az ördög vigye el! Az ördög vigye el!
 Mind az elleneink!
 [: Mind ki vendég itt közöttünk,
 E pohárral ráköszöntünk,
 Háznépivel együtt éljen soká! :]

ÉLTESSÜK KEDVES ÖREG . . .

Éltessük kedves öreg pajtásunkat!
 Éltessük kedves öreg pajtásunkat!
 Megismerve őt, megszerettük őt!
 Megszeretve őt, megismertük őt!
 Éltessük kedves öreg pajtásunkat!
 [: Guli, guli, guli, guli,
 Guli, guli, guli, guligu! :]
 Éltessük kedves öreg pajtásunkat!

Palmer K.

VIVAT BACCHUS . . .

Kar: Vivat Bacchus, Bacchus lebe!
 Bacchus war ein kreuzfideler Mann!
 Der zuerst der gold'nen Rebe,
 Süßen Nektar abgewann!
 Es leben die Schwarzen,
 Die Braunen, die Blonden,
 Sie leben alle hoch!
 Sie leben alle hoch!

Solo: Und ob ich's wag' und ob ich's tu',
 Und ob's die Herren lassen zu?

Kar: Hinunter den Plunder, hinunter mit ihm,
 Hinunter den Plunder, hinunter mit ihm!

Solo: Wohlan, es ist gescheh'n!
 Ihr alle habt's geseh'n!

Kar: Wohlan, es ist gescheh'n!
 Wir alle haben's geseh'n!

VIVAT BACCHUS . . .

Kar: Vivat Bacchus, Bacchus éljen!
Bacchus derék ember volt,
Ki arany fürtből elsőnek,
Készített üdítő bort!
Éljenek a lánykák,
A szőkék, a barnák,
Mind éljenek soká!
Mind éljenek soká!

Solo: S ha tehetem, hát megteszem,
Urak! megengedik nekem?

Kar: Csak nyeld azt a lőrét, csak nyeld szaporán!
Csak nyeld azt a lőrét, csak nyeld szaporán!

Solo: Nolám! le ment vígan
Látták mindannyian!

Kar: Nolám, lement vígan!
Láttuk mindannyian!

GUTEN ABEND . . .

Guten Abend, Herr Kumpan, jetzt kommt es
auf dich an,

Ein Gläschen auszuleeren !

Es muß gesoffen sein ! Es muß gesoffen sein !

Hinein, hinein, das Bier hinein,

Hinein, hinein, das Bier hinein !

Herr Bruder zur Rechten, Herr Bruder zur Linken,

Wir wollen einander, ein Schmollis zu trinken !

[: Halli, hallo, Ihr Brüder seid froh ! :]

WENN EINST DER ALTE . . .

Wenn einst der alte Knochenhauer,
Mit unsern N. N. Punktum macht,
So werde ihm statt aller Trauer,
Ein Gläschen Wein auf's Grab gebracht
Dies nimmt er als Viatikum,
Hinüber ins Elysium !

Solo : Dies nehm' ich als Viatikum,
Hinüber ins Elysium !

Kar : Dies nimmt er als Viatikum,
Hinüber ins Elysium !

JÓ ESTÉT CIMBORA . . .

Jó estét cimbora! most rajtad van sora,
 Az áldomásivásnak!
 Mert máma inni kell! Mert máma inni kell!
 Csak öntsd beléd a drága lét,
 Csak öntsd beléd a drága lét!
 Jó pajtás itt jobbról, jó pajtás itt balról,
 Egymásért egy Schmollist igyunk csak korsónkból!
 [: Halli, halló, hej pajtás ez jó! :]

Palmer K.

HA A CSONTOS KASZÁS . . .

Ha a csontos kaszás, majd egykor
 N. N. barátunkért jön el,
 Gyászunk helyett egy telt pohár bor
 Kisérje végútjára fel!
 Majd ez lesz a Viatikum,
 Ha várja az Elysium!
Solo : Ez leszen a Viatikum,
 Ha vár a szép Elysium!
Kar : Utravalója ez leszen,
 Az ördögök honába lenn!

Palmer K.

KORHELY CIMBORA . . .

Kar: Korhely cimbora, korhely cimbora,
Szomjad nem szünik már soha?
Korhely cimbora, korhely cimbora,
Miért iszol te még?

Solo: Rajtam mulik-e, rajtam mulik-e,
Hogy olyan jó az árpa lé!

Kar: Rajta mulik-e, rajta mulik-e,
Hogy jó az árpa lé!
Te részeges pajtás jobb útra kell térned,
Hogy végkép lezülljél, kár volna érted.
[: Ihaj, tyuhaj, vigadjunk nincs baj! :]

N. N. A TÓBAN . . .

[: N. N. a tóban hempereg
Ki nem hiszi nézze meg! :]
Trarararaarah!
Ki jól inni nem tanul,
Ez a vége, vízbe fúl!

Palmer K.

EI WOLLTE GOTT . . .

Ei wollte Gott,
 Daß wir nach tausend Jahren,
 Daß wir nach tausend Jahren
 Uns wieder sehn !
 Weil aber das
 Wohl schwerlich wird geschehen,
 Wohl schwerlich wird geschehen,
 So nimm das Glas !
 Und lass es wacker rinnen
 Bis nichts mehr ist darinnen.
 Ei, was ist das ? — Ein leeres Glas !
 Schauts einmal den Burschen an,
 Wie der Bursche saufen kann !
 Solche Brüder müß'n wir haben
 Die versaufen was sie haben :
 Strümpf und Schuh, Strümpf und Schuh,
 Laufen dem Teufel barfuß zu ;
 Zum Zipfel, zum Zapfel, zum Kellerloch ein
 Alles muß versoffen sein,
 Schulden machen obendrein,
 Alles muß versoffen sein.

ADNÁ AZ ÉG . . .

Adná az ég!
 Hogy majd ezer év mulva
 Így összejöhetnénk újra
 Mindannyian!
 De minthogy ezt
 Bajjal fogjuk megérni,
 Jobb hát a percnek élni!
 Fogj hát pohárt!
 Fogj hát pohárt!
 S ürítsd ki nem pihenve,
 Amíg egy csöpp van benne!
 Ej, mi ez már? — Üres pohár!
 Nézzétek a cimborát,
 Mind megitta a borát!
 Ilyen pajtás kell minékünk,
 Ki elissza együtt velünk:
 Csizmáját, kapcáját,
 S mezítláb fut a poklon át!
 A csepre, a csapra, a pince felé,
 Míg mije van mind tönkre nyelé!
 S végül még adós maradt,
 Hogy ne álljon a garat!

Palmer K.

EJ, PAJTÁS, NYÚLJ POHÁRHOZ . . .

Ej! Pajtás nyúlj pohárhoz és igyad bátran ki!
 Ha becsipsz, nem határoz, hazavisz valaki!
 Majd nemsokára virrad s rendben leszel megint!
 A bor a gond üzője s vidám kedvhez segít
 Halli, halli, hallo, nálunk ez így szokás, de jó!
 Halli, halli, hallo, régi szokás, de jó!

HAGYD CSAK SZÉPEN . . .

[: Hagyd csak szépen, hagyd csak szépen,
 A balekot inni :]
 Nézzétek csak a fiut,
 Friss balek s már inni tud.
 Hagyd csak szépen, hagyd csak szépen
 A balekot inni!

Palmer K.

BRUDER N. N. N. . . .

[: **B**ruder N. N. N. Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu. :]
Saufen ist das allerbeste,
Schon seit tausend Jahren g'weste.
Bruder N. N. N, Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu.

Bruder N. N. N. Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu ;
Legen uns besoffen nieder,
Stehen auf und saufen wieder.
Bruder N. N. N. Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu.

Bruder N. N. N. Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu.
Morgen kommt der Kapuciner,
Bringt neun Säck' voll Silberzehner ;
Bruder N. N. N. Bruder N. N. N.
Wir saufen einander zu !

N. N. PAJTÁS . . .

[: **N**. N. pajtás, N. N. pajtás,
 Ígyuk ki hát borunk. :]
 Jobb dolog nincs az ivásnál
 Amióta a világ áll.
 N. N. pajtás, N. N. pajtás
 Egymásért hát ígyuk.

N. N. pajtás, N. N. pajtás,
 Ígyuk ki hát borunk.
 Ha lefekszünk jól berugva,
 Felkelünk majd s kezdjük újra.
 N. N. pajtás, N. N. pajtás
 Egymásért hát ígyuk !

N. N. pajtás, N. N. pajtás,
 Ígyuk ki hát borunk.
 Holnap jön a kapucinos,
 Hátán kilenc zsák tallért hoz.
 N. N. pajtás, N. N. pajtás
 Ígyuk ki hát borunk !

Palmer K.

ES KAM EIN NASSER FUHRMANN AN . . .

Es kam ein nasser Fuhrmann an,
 Mit lauter nassen Waaren,
 Und als er dann nach Schemnitz kam,
 Da konnt' er nicht mehr fahren!
 Da trieb er seine Rösslein an
 Und schrie, was er nur schreien kann:
 Csihi! Csaho!
 Da konnt' er wieder fahren!
 Da konnt' er wieder fahren!
 Da konnt' er wieder fahren!

RUNDGESANG UND REBENSAFT . . .

Rundgesang und Rebensaft
 Lieben wir ja alle;
 Darum trinkt mit Burschenkraft,
 Schäumen die Pokale!
 Bruder, deine Schöne heißt?
 N. N. sie soll leben,
 Soll leben, soll leben,
 N. N. lebe hoch!

ELÁZOTT HOLMIT SZÁLLITOTT . . .

Elázott holmit szállított,
 Egy fuvaros elázva.
 De amint Sopronba jutott,
 Elakadt a mély sárba!
 Biztatta a szegény gebét,
 S rivallt ahogy torkán kifért:
 Csihi! Csaho!
 És megindult a pára!
 És megindult a pára!
 És megindult a pára!

Palmer K.

SZERETJÜK A DALT . . .

Szeretjük a dalt s a sört,
 Hogyha ömlik árral;
 Azért tehát cimborák
 Föl a telt pohárral!
 Kedvesed nevét tehát?
 N. N. soká éljen,
 Soká, soká éljen,
 N. N. éljen soká!

Révy Károly.

ES IST KEIN DÖRFLEIN . . .

Es ist kein Dörflein so kleine,
 Ein Hammerschmied muß d'rinnen sein!
 Zieh', zieh', Hammerschmied
 Lass' es wacker laufen,
 So, so, so ist's recht,
 Wirst dich doch besaufen!
 Schmiede das Eisen, so lang' es weich ist,
 Schmiede das Eisen so lang' es glüht!

Solo: Auf mit dem Hammer!

Kar: Nieder mit ihm!

Solo: Auf mit dem Hammer!

Kar: Nieder mit ihm!

Schmiede das Eisen, so lang' es weich ist,
 Schmiede das Eisen, so lang' es glüht!

MINDEN KICSI KIS FALUBAN . . .

Minden kicsi kis faluban,
 Egy vaskohász van biztosan!
 Húzd csak vaskohász!
 Ígyad hát ki bátran!
 No még egy korty, most rendben van,
 Így tanulsz meg inni!
 Addig üsd a vasat, ameddig tüzes,
 Addig üsd a vasat, ameddig lágy!

Solo: Fel a kalapáccsal!

Kar: Most le vele!

Solo: Fel a kalapáccsal!

Kar: Most le vele!

Addig üsd a vasat, ameddig tüzes,
 Addig üsd a vasat, ameddig lágy!

Sady József.

ICH HAB' MEIN BRUDER . . .

Ich hab' mein Bruder lang nicht g'seh'n,
Lang nicht g'seh'n, lang nicht g'seh'n,
Ich hab' mein Bruder lang nicht g'seh'n,
Trinken, saufen!

[: Sauf' mein Bruder, sauf' mein Bruder,
Sauf'! Sauf'! Sauf'!

Sauf' mein Bruder, sauf' mein Bruder,
Sauf'! Sauf'! Sauf'! :]

Dem Glase ist das Recht gescheh'n,
Recht gescheh'n, Recht gescheh'n!
Was oben war, muß unten steh'n,
Unten steh'n, unten steh'n!

Hopp mein Bruder, hopp mein Bruder,
Hopp! Hopp! Hopp!

Hopp mein Bruder, hopp mein Bruder,
Hopp! Hopp! Hopp!

RÉG LÁTTALAK MÁR IGAZÁN . . .

Rég láttalak már igazán,
 Egy komám, jó komám,
 Rég láttalak már igazán
 Vigan inni !

[: Igyál pajtás ! Igyál pajtás !
 Így ! Így ! Így !
 Igyál pajtás ! Igyál pajtás !
 Mindig így ! :]

Az itálnak rég vége van,
 Vége van, vége van,
 Mi felül volt, az alul van,
 Alul van, alul van !

Hej, jó komám, hej, jó komám,
 Hopp ! Hopp ! Hopp !
 Hej, jó komám, hej, jó komám,
 Hopp ! Hopp ; Hopp !

Krug Lajos.

ERGO BIBAMUS.

Hier sind wir versammelt zum löblichen Tun,
 D'rum Brüderchen, Ergo bibamus!
 Die Gläser, sie klingen, Gespräche, sie ruh'n;
 Beherzigt: Ergo bibamus!
 Das heißt noch ein altes, ein tüchtiges Wort,
 Es passet zum ersten und passet so fort,
 Und schallet ein Echo vom festlichen Ort,
 [: Ein herzliches Ergo bibamus! :]

Ich hatte mein freundliches Liebchen geseh'n,
 Da dacht' ich mir: Ergo bibamus!
 Und nahte mich freundlich, da ließ sie mich steh'n
 Ich half mir und dachte: Bibamus!
 Und wenn sie versöhnet euch, herzet und küßt,
 Und wenn ihr das Herzen und Küssen vermißt:
 So bleibt nur, bis ihr was Besseres wißt,
 Beim tröstlichen: Ergo bibamus!

Was sollen wir sagen zum heutigen Tag?
 Ich dächte nur: Ergo bibamus!
 Er ist nur einmal von besonderem Schlag,
 D'rum immer auf's neue: Bibamus!

ERGO BIBAMUS.

Cseng, cseng a pohár, mire most a beszéd,
 A fontos az Ergo bibamus!
 A jó kedv ölében pihenni de jó,
 Bajtársaim : Ergo bibamus!
 E régi bevált csuda nagyszerű szó,
 E régi tanácsot követni de jó!
 Harsogjon a jó kedvnek szózata most,
     A nagyszerű : Ergo bibamus!
     A nagyszerű : Ergo bibamus!

Ma láttam a kedvesem jönni s legott
 Eszembe volt : Ergo bibamus!
 Közelgtem hozzája, de ő ott hagyott
 Gondoltam magamban : Bibamus!
 Ezért, ha megbékülve csókolgatna,
 Vagy hogyha csókja is egész elmaradna,
 Maradjatok, amíg jobb nem akadna
     E vigasznál : Ergo bibamus!

Mit akartunk szólni e nap estéjén?
 Úgy vélem csak : Ergo bibamus!
 E szó ott rejtőzött keblünk mélyén
 Kiálltsuk hát újra : Bibamus!

Er führet die Freunde durch's offene Tor,
 Es glänzen die Wolken, es teilt sich der Flor,
 Da scheint uns ein Bildchen, ein göttliches vor,
 Wir klingen und singen : Bibamus !

Mich ruft mein Geschick von Freunden hinweg,
 Ihr Redlichen : Ergo bibamus !
 Ich scheid von hinnen mit leichtem Gepäck,
 D'rum doppeltes : Ergo bibamus !
 Und was auch der Filz von dem Leibe sich schmorgt,
 So bleibt für den Heitern doch immer gesorgt,
 Weil immer dem Frohen der Fröhliche borgt ;
 D'rum Brüderchen : Ergo bibamus !

v. Goethe 1810.

ES GEHT EIN RUNDGESANG . . .

Es geht ein Rundgesang um unsern Tisch
 herum-rum-rum,

Es geht ein Rundgesang um unsern Tisch herum.
 Dreimal drei sind neune, jeder singt das seine,
 Dreimal drei sind neune, jeder singt das seine.

Es geht ein Rundgesang um unsern Tisch
 herum-rum-rum,

Es geht ein Rundgesang um unsern Tisch herum.
 Bruder fang dein Liedchen an.

Ez vonzza a kedvet a nyílt kapun át,
 Ez oszlat el felhőt s a nap ide lát
 S élénkbe idézi szívünk hő vágyát!
 Ezért is csak zengjük : Bibamus !

Barátim köréből a végzet elhív,
 Ti cimborák : Ergo bibamus !
 A holmim az könnyü, de nehéz a szív,
 Hát kétszeres : Ergo bibamus !
 S bár távozzék testem, lelkem itt marad
 Ki víg és kedélyes, — barátira akad,
 Mert egyik a másiknak csak kölcsönt ad
 Így testvérim : Ergo bibamus !

Hantos Ernő.

KÖRÉNEK.

Körének zengjen most az asztalunk körül, körül,
 Körének zengjen most az asztalunk körül.
 Kétszer kettő az négy, soron pajtás te légy,
 Kétszer kettő az négy, az ivásban részt végy.
 Körének zengjen most az asztalunk körül, körül,
 Körének zengjen most az asztalunk körül, körül.
 Kezd el hát a nótádat.

Hantos Ernő.

GENERAL PAPPENHEIMER . . .

Wir trinken eine Halbe in den Rund,
 Eine Halbe trinken wir.
 [: Warum sollen wir nicht eine Halbe trinken ?
 Warum sollen wir nicht eine Halbe trinken ?
 Eine Halbe trinken wir ! :]
 General Pappenheimer, der soll leben,
 General Pappenheimer lebe hoch !
 General Pappenheimer, der soll leben,
 General Pappenheimer lebe hoch !
 Beim Bier und beim Wein, lustig Pappen-
   heimer soll'n wir sein,
 Beim Wein und beim Bier, lustig Pappen-
   heimer die sind wir.
 General Pappenheimer, der soll leben,
 General Pappenheimer lebe hoch !

JÓ, VITÉZ PAPPENHEIMER . . .

Fél kupát még megiszunk így körbe,
Vagy egy fél kupával még!

[: Aztán mért ne innánk egy fél kupát, miért ne?
Aztán mért ne innánk egy fél kupát, miért ne?
Még egy fél kupát iszunk! :]

Jó, vitéz Pappenheimer, tehát éljen!

General Pappenheimer ég veled!

Jó, vitéz Pappenheimer, tehát éljen!

General Pappenheimer élj soká!

A sörnél, bornál : vig Pappenheimer, ha itt volnál?

A bornál, sörnél : vig Pappenheimer, ha itt lennél?

General Pappenheimer vigan éljen!

Jó, vitéz Pappenheimer élj soká!

Krug Lajos.

CRAMBAMBULI . . .

Crambambuli, das ist der Titel,
 Des Tranks, der sich bei uns bewährt,
 Es ist ein ganz probates Mittel,
 Wenn uns was Böses widerfährt!
 [: Des Abends spät, des Morgens früh,
 Trink ich ein Glas Crambambuli,
 Crambimbambambuli, Crambambuli ! :]

Reißt mich's im Kopf, reißt mich's im Magen,
 Hab' ich zum Essen keine Lust ;
 Wenn mich die bösen Grillen plagen,
 Hab' ich Katarrh auf meiner Brust :
 Bedien' ich statt der Medici
 Mich einzig des Crambambuli.

Ach, wenn die lieben Eltern wüßten
 Der Herren Söhne große Not,
 Wie sie so flott verkeilen müßten,
 Sie weinten sich die Augen rot !
 Indessen tun die Filii
 Sich bene beim Crambambuli.

KRAMBAMBULI . . .

Krambambuli, mi így nevezzük
 Az itókát, mely jól bevált,
 Mi kipróbált szernek ismerjük,
 Ha bárkit bú vagy bánat bánt !
 [: Mint altató vagy reggeli,
 Jó egy pohár Krambambuli !
 Krambambimbambuli, krambambuli ! :]

Ha fejem fáj, ha görcsök rántnak
 Vagy, ha az étvágy elhagyott,
 Ha néha gonosz szelek bántnak,
 Ha tudóm katarust kapott,
 Bajomat mind feledteti,
 Egy pohárka krambambuli.

Ah! ha sok szülő megtudná
 Az ifjú úr vig életét,
 A pénzt mit küld máshová dugná,
 S pirosra sirná a szemit !
 Mit bántja az a vig ifit,
 Csak ihasson Krambambulit.

Sollt' ich etwa zur Hochzeit schreiten,
Mit einem tugendsamen Weib',
Kein großes Mahl werd' ich bereiten,
Sie ist mir g'nug zum Zeitvertreib.
Anstatt Kaffee, den mag ich nie,
Trink' ich ein Glas Crambambuli.

Ihr dauert mich ihr arme Toren,
Ihr liebet nicht, ihr trink't nicht Wein,
Zu Eseln seid ihr auserkoren,
Und dorten wollt ihr Engeln sein!
Sauft Wasser, wie das liebe Vieh
Und meint, es sei Crambambuli.

Wer wieder uns Crambambulisten
Sein hämisch' Maul zur Mißgunst rümpft,
Den halten wir für keinen Christen,
Weil er auf Gottes Gabe schimpft!
Ich gäb' ihm, ob er Zeter schrie
Nicht einen Schluck Crambambuli.

Bin ich im Wirtshaus abgestiegen;
Gleich einem großen Cavalier,
Dann lass' ich Brot und Braten liegen,
Und greife nach den Stoppelzieh'r,
Dann bläst der Schwager tantantri
Zu einem Glas Crambambuli.

Ha egykor házasságra lépnék,
 Egy jó erkölcsű lánykával,
 Én nagy ebédet nem rendelnék,
 Én megelégszem mátkámmal ;
     Kávét helyett, mely nem hevit,
     Ha ad csésze krabambulit.

Sajnálnom kell a sok bolondot,
 Ki nem szeret s bort nem iszik,
 Szamárra marad, bár bölcsét mondott
 S bár mások angyalnak hiszik.
     Sok állat a vizet nyeli
     És azt hiszi krabambuli.

Ne szidjad a krabambulistát
 Ő isteni adományt szed,
 Ne kövesd soha Vági Pistát,
 Ki isteni italt megvet !
     Igyék — liquor ammonicit —
     De ne hagyd a krabambulit.

A szállodába, ha betérek,
 Akárcsak egy nagy gavallér,
 Ebédet, vacsorát nem kérek,
 Csak nyulok dugóhuzóér' ;
     A sógor fujhat tantarit,
     Én meg iszom krabambulit !

Wär' ich zum großen Herrn geboren,
 Wie Kaiser Maximilian,
 Wär' mir ein Orden auserkoren,
 Ich hängte die Devise dran :
 „Toujours fidèle et sans souci,
 C'est l'ordre du Crambambuli.“

Ist mir ein Wechsel ausgeblieben,
 Hat mich das Spiel labet gemacht,
 Hat mir mein Mädchen nicht geschrieben
 Ein'n Trauerbrief die Post gebracht :
 Dann trink' ich aus Melancholie
 Ein volles Glas Crambambuli.

Soll ich für Ehr' und Freiheit fechten
 Für's Vaterland den Feind erspähn,
 Gleich blinkt der Stahl in meiner Rechten
 Ein Freund wird mir zur Seite stehn.
 Zu ihm sprich ich: „Mon cher ami
 Zuvor ein Glas Crambambuli!“

Crambambuli soll mir noch munden
 Wenn jede andre Freude starb,
 Wenn mich Freund Heim beim Glas gefunden
 Und mir die Seligkeit verdarb :
 Ich trink mit ihm in Compagnie
 Das letzte Glas Crambambuli !

Nagy urnak, ha születtem volna,
 Mint császár Maximilián,
 S egy érdemérem nekem szólna,
 Én e jelszót választanám :
 „Toujours fidele et sans souci,
 C'est l'ordre du Crambambuli.“

Hogyha egy váltóm künn rekedne,
 Ha félbe hagynám a kártyát,
 Ha kis babám már nem szeretne,
 Ha gyászjelentést adnak át.
 Nagy bánatomban felvidít,
 Ha iszom egy krambambulít.

Becsületért, ha sikra szállok,
 Ha penge csillog kezemben,
 Diáküdvéért, ha kiállok
 És jóbarát van mellettem ;
 Azt mondom csak : „Mon cher ami,
 Hol az a korty krambambuli ?“

Krambambulít fogok én inni
 Ha minden más vágy sirba száll,
 Ha a halál el készül vinni,
 Ha lelkem testemtől megvál,
 Vele iszom míg leterit,
 Az utolsó krambambulít !

Hantos E.

SCHLENDRIAN.

Ich gehe meinen Schlendrian,
 Und trink' ein Gläschen Bier,
 Und wenn ich nicht bezahlen kann,
 So bleibt die Sorg' bei mir.

[: Ja, schlüg' ich auch mein Glas, in hundert-
 tausend Trümmern,
 So hat sich doch kein Mensch, kein Mensch
 darum zu kümmern. :]

Ich gehe meinen Schlendrian,
 Zieh' an, was mir gefällt ;
 Und wenn ich's nicht mehr tragen kann
 So mach' ich es zu Geld !
 Und sollte auch mein Hemd
 Durch tausend Löcher schimmern,
 So hat sich . . .

Ich gehe meinen Schlendrian,
 Bis an mein kühles Grab ;
 Und schlägt mir auch der Sensenmann,
 Den letzten Segen ab !
 Ja, sollt' ich auch dereinst
 Noch in der Hölle wimmern ;
 So hat sich . . .

ÚGY ÉLEK, MINT EGY SCHLENDRIAN . . .

Úgy élek, mint egy Schlendrian,
 Meg-megiszom borom.
 Ha megfizetni nem tudom,
 Az csak az én bajom!
 [: És ha poharam most ezer darabra töröm,
 Biz' ahoz senkinek, hej! senkinek
 sincs köze ! :]

Úgy élek mint egy Schlendrian,
 Amim van felveszem,
 S ha már viselni nem tudom,
 Akkor pénzzé teszem.
 Ha ingemen a szél
 Száz lyukon át sűvöltne :
 Biz ahoz . . .

Úgy élek mint egy Schlendrian,
 Életem naplopás,
 S ha meg is vonná áldását
 Tőlem a vén kaszás,
 Sőt ha a poklokban
 Az ördög meg is főzne :
 Még ahoz sincs . . .

Hantos Ernő.

DER BURSCH IM KELLER.

Im kühlen Keller sitz' ich hier
 Auf einem Faß voll Reben,
 Bin frohen Mut's und lasse mir,
 Vom allerbesten geben.

[: Der Küper zieht den Heber voll,
 Gehorsam meinem Winke,
 Reicht mir das Glas, ich halt's empor
 Und trinke, trinke, trinke. :]

Mich plagt ein Dämon, Durst genannt,
 Doch um ihn zu verscheuchen,
 Nehm' ich das Deckelglas zur Hand
 Und lass' mir Rheinwein reichen!

Die ganze Welt erscheint mir nun
 In rosenroter Schminke ;
 Ich könnte niemand Leides tun,
 Ich trinke, trinke, trinke.

Allein mein Durst vermehrt sich nur
 Bei jedem vollen Becher ;
 Das ist die leidige Natur
 Der echter Rheinweinzecher !

Doch tröst' ich mich, wenn ich zuletzt
 Vom Faß zu Boden sinke :
 Ich habe keine Pflicht verletzt,
 Denn ich trinke, trinke, trinke !

K. Mächler 1802.

A PINCE MÉLYÉN.

A hordó hátán ülök én
 E jó sötét pincében,
 S mert akkor jó a bor, ha vén,
 Hát töltögetnek nékem.

[: S csak egyet intek s a csapos,
 Már tölt is, mert szomjazom,
 S mivel a kedvem csillagos,
 Hát iszom, iszom, iszom. :]

Egy démon bánt, — szomj a neve —
 Melyet elüzni félek!
 Kancsóm veszem hát kezembe
 És hegyaljait kérek.

A fél világot körültem
 Már rózsaszinben látom,
 Táncol minden már előttem:
 S én iszom, iszom, iszom.

De a szomjam csak gyarapszik,
 Mindegyik telt pohárnál.
 Természetes következmény
 Ez minden bor-ivásnál!

S ha végre földre is esem,
 Az a vigasztalásom:
 Kötelességem nem szegem
 Ha iszom, iszom, iszom!

Gyula diák—Hantos E.

WIE TRAUTE BRÜDER SITZT MAN HIER . . .

Solo: **W**ie traute Brüder sitzt man hier,
 So froh beim Burschenschmaus;
 D'rum schenkt die leeren Gläser ein
 Und sauft sie wacker aus!
 Gesang allein
 Macht froh beim Wein,
 Macht fröhlich auch beim Schmaus,
 D'rum schenkt die leeren Gläser ein
 Und sauft sie wacker aus!

Kar: Und sauft sie wacker aus!

Solo: Der Herzgeliebten weih' ich dies,
 Sie lebe für und für,
 Schmeckt mir mein Stoff noch 'mal so süß,
 Träum' ich dabei von ihr.
 Rasch waltet ihr Blut,
 Sie ist mir gut,
 Ihr edles Herz schlägt rein;
 Wenn einst in meinem Arm sie ruh't,
 Wie selig werd' ich sein!

Kar: Wie selig wirst du sein!

HÚ CIMBORÁK EGYÜTT ÜLÜNK . . .

Solo: Hú cimborák együtt ülünk,
 A víg asztal körül ;
 Töltsük hát szinig serlegünk,
 S ürítsük emberül !
 Míg van borunk
 S zeng a dalunk,
 A rossz kedv elkerül . . .
 Töltsük hát szinig serlegünk
 S ürítsük emberül !
Kar: S ürítsük emberül !

Solo: Ezt kedvesemnek szentelem,
 Őt élteti dalom,
 Még édesebb a bor nekem,
 Míg róla álmodom.
 A vére hő,
 Rég hívem ő,
 Szíve értem hevül . . .
 Ha egyszer keblemen pihen
 Údvöm beteljesül.
Kar: Údvöd beteljesül !

Solo: Nun jeder Bursche singe auch
Dem holden Kind sein Lied,
Frisch auf und singt nach altem Brauch,
Daß froh die Nacht entflieht.
Auf, singt mit mir,
Ich trink' es dir,
Mein holdes Mädchen, zu ;
Kein Mensch auf Gottes Erden hier
Ist mir so' lieb als du !
Kar: Ist mir so lieb als du !

Solo: Nos zengjük hát sorjába mind,
 Dalunk a kedvesért.
 Fel dallal ős szokás szerint,
 Mulassuk át az éjt.
 Fel mind velem!
 Szép kedvesem
 Ezt rád köszöntöm én . . .
 Ki volna drágább kincs nekem
 E széles földtekén?
Kar: E széles földtekén?

Palmer K.

IGYUNK EGYET KICSIT . . .

Igyunk egyet kicsit, kicsit,
 Kicsit, kicsit, kicsit!
 Ne resteljük, ha jól esik,
 Esik, esik, esik!
 [: Hiszen egy-két pohár bortól,
 Ez a világ fel nem fordul,
 S ha felfordul, azt sem bánom,
 Nincsen benne semmi károm,
 Semmi károm nincsen benne! :]

DAS SCHWARZBRAUNE BIER . . .

Das schwarzbraune Bier, das trink ich so gern',
 Und schwarzbraune Mäd'el, die küss' ich so gern',

[: Heili, heilo!

Ein du charmantes Dirnlein, Dirnlein du,
 Juvivallevallera, juvivallevallera,
 Du gibst mir keine Ruh'! :]

Das Mädchen hat zwei Äugelein,
 Die glänzen wie zwei Sternelein;
 Heili . . .

Das Mädchen hat einen rosigen Mund,
 Und wer den küsst, der wird gesund;
 Heili . . .

Das Mägdlein ist so voll von Lust,
 Es klopft das Herz mir in der Brust;
 Heili . . .

A JÓ BARNA SÖRT . . .

A jó barna sört én úgy szeretem,
 A szép barna lányt én úgy megölelem.
 [: Heili, heilo !
 Ej kicsi, kedves kislány, kislány, te,
 Juvivallevallera, Juvivallevallera,
 Mért nem hagysz békében ! :]

A lányka szeme úgy csillog
 Mint két ragyogó kis csillag.
 Heili . . .

A lánynak piros a szájacskája
 Bár csak csókot adhatnék rája.
 Heili . . .

A kislány az oly vidám,
 Kacaj csilingel ajakán.
 Heili . . .

Gyula diák.

CA, CA, GESCHMAUSET . . .

Ca, ça, geschmauset,
 Laßt uns nicht rappelköpfig sein,
 Wer nicht mit hauset,
 Der bleibt daheim.
     Edite, bibite Collegiales,
     Post multa saecula pocula nulla,
     Post multa saecula pocula nulla.

Der Herr Professor
 Liest heut' kein Kollegium,
 Drum ist es besser,
 Wir trinken eins' rum.
     Edite, . . .

Trinkt nach Gefallen
 Bis ihr die Finger darnach leckt;
 Dann hat's uns allen
 Recht wohl geschmeckt.
     Edite, . . .

SZA-, SZA-, SZAKESTÉLYT TARTUNK . . .

Sza-, sza-, szakestélyt
Tartunk ma vidám diákok,
Csinálunk estélyt,
Csak fujjátok :
    Edite, bibite Collegiales,
    Post multa saecula pocula nulla,
    Post multa saecula pocula nulla.

A tanár urak
Nem tartnak ma előadást,
Azért hát kezdjük
Meg az ivást!
    Edite, . . .

Igyunk csak vígan,
Ameddig mind meg nem unjuk,
Aztán mindnyájan
Abbahagyjuk!
    Edite, . . .

Auf, auf ihr Brüder!
Erhebt den Bacchus auf den Tron,
Und setzt euch nieder,
Wir trinken schon.
Edite, . . .

So lebt man immer,
So lang der junge Lenz uns winkt,
Und Jugendschimmer
Die Wangen schminkt!
Edite, . . .

Knaster, den Gelben,
Hat uns Apolda präpariert
Und uns denselben
Rekommandiert!
Edite, . . .

Hat nun ein Jeder
Sein Pfeifchen Knaster angebrannt,
So nehm' er wieder
Sein Glas zur Hand!
Edite, . . .

Schiebt das Vergnügen
Nicht bis zum Ehestand hinaus,
Beim Kinderwiegen
Kommt nichts heraus!
Edite, . . .

Éljen hát Bacchus
A bornak nyájas istene,
Dalunkba víg tus
Csengjen bele !
Edite, . . .

Igy él a diák,
Míg a lét tavasza nevet
S az arcon rózsák
Tündöklenek !
Edite, . . .

A sárga dohányt
Apolda hozta minékünk ;
Ki nem kóstolta :
Tartson velünk !
Edite, . . .

Ha már mindenki
A pipáját megtömkölte,
Ugy vegyen kiki
Kancsót kézbe !
Edite, . . .

Ily szórakozás
Nem lesz a házasesletben,
Ott bölcsőringás
Vár szép csendben !
Edite, . . .

So lebt man lustig
Weil's flotter Bursche noch heißt,
Bis daß man rüstig
Ad patres reist.
Edite, . . .

Denkt oft, ihr Brüder,
An uns're Jugendfröhlichkeit,
Sie kehrt nicht wieder,
Die gold'ne Zeit!
Edite, . . .

Um 1720.

Vigadjunk, tehát,
 Ameddig diák a nevünk,
 Utána ugyis
 Elszéledünk !
 Edite, . . .

Kár, hogy véget ér
 Ily est, mely szívet üdítő,
 És vissza nem tér
 E szép idő !
 Edite, . . .

FIÚK, HA MAJD REMEG . . .

Solo: **F**iúk, ha majd remeg kezemben,
 E bús nedűvel telt pohár
 S a vén kaszás ágyam fejénél,
 Már végórámra vár,
 Ne féljete elrendelém már rég,
 A tort mit értem tartsatok,
Kar: [: S ha elmennék is én közületek,
 Mulassatok, vigadjatok ! :]

DER PAPST UND DER SULTAN . . .

Der Papst lebt herrlich in der Welt, in der Welt,
Es fehlt ihm nie an Ablassgeld, Ablassgeld,
Er trinkt den allerbesten Wein,
D'rum möcht' ich auch der Papst wohl sein!

Doch nein! Er ist ein armer Wicht;
Ein hübsches Mädchen küßt ihn nicht,
Er schläft in seinem Bett allein;
Ich möchte doch der Papst nicht sein!

Der Sultan lebt in Saus und Braus,
Er wohnt in einem großen Haus.
Voll wunderschöner Mägdelein,
D'rum möcht ich wohl der Sultan sein!

Doch nein! Er ist ein armer Mann,
Denn folgt er seinem Alkoran,
So trinkt er keinen Tropfen Wein,
D'rum möcht' ich auch nicht Sultan sein!

A PÁPA ÉS A SZULTÁN.

A pápa úri módon él, módon él,
Sok Péterfillért elfecsérl, elfecsérl.
A legjobb bor van asztalán,
Én lennék pápa, igazán!

De mégse'! Ő egy árva lény,
Lánycsókot nem kap a szegény;
Úgy alszik, mint egy murmutér,
Nem lennék pápa semmiér'!

A szultán cécók embere,
Szép palota a lakhelye;
Sok édes lány van a kezén,
Szultán szeretnék lenni én!

De mégse'! Ő egy vén falánk,
Ki követi az Alkoránt
És nem iszik egy csöppnyi bort;
Szultán sem lennék semmi mód!

Getrennt veracht' ich beider Glück
Und kehr' zu meinen Stand zurück !
Doch das geh' ich mit Freuden ein :
Halb Papst, halb Sultan möcht' ich sein !

D'rum Mädels, gib mir einen Kuß,
Dann bin ich gleich der Sultanus !
Ihr trauten Brüder, schenk'et ein,
Damit ich auch der Papst kann sein !

Nach C. G. L. Noack 1789.

E két úr külön gyenge báb,
Inkább maradok hát diák !
Ám belemennék örömet,
Hogy mindkettő legyenek vegyest !

Leányok ! ajkat nyújtsatok !
Török szultánná tesz a csók.
Fiúk ! ti pedig töltsetek,
Hogy kissé pápa is legyenek !

Révay Károly.

SZÓLT AZ ISTEN . . .

Szólt az Isten : Kedves fiam Nőé !
Iti a szőlő, kóstold meg, hogy jó-é !
Felelt Nőé : Ily bogyót nem ettem, Isten uccse,
Krisztus uccse, mióta születtem !

Szólt az Isten : Kedves fiam Nőé,
Itt az új bor, kóstold meg, hogy jó-é.
Felelt Nőé : Iszom reggel óta, gyere pajtás,
Gyere pajtás, van még a hordóba.

Szólt az Isten : Kedves fiam Nőé,
Itt az ó-bor, kóstold meg, hogy jó-é.
Felelt Nőé : Ihaj, tyuhaj, Sári, három Istent,
Három Istent kezdek én már látni.

ALS NOAH AUS DEM KASTEN WAR . . .

Als Noah aus dem Kasten war,
Da trat zu ihm der Herre dar,
Der roch des Noah Opfer fein
Und sprach: Ich will dir gnädig sein,
[: Und weil du ein so frommes Haus,
So bitt' dir eine Gnade aus! :]

Da sprach der Noah: Lieber Herr!
Das Wasser schmeckt mir gar nicht mehr
Dieweil darin ersäufet sind
All' sündhaft Vieh und Menschenkind.
D'rum möcht' ich armer, alter Mann
Ein anderweit Getränke hab'n!

Da griff der Herr in's Paradies
Und gab ihm einen Weinstock süß
Und gab ihm guten Rat und Lehr'
Und sprach: Den sollst du pflegen sehr.
Und wies ihm alles so und so
Der Noah war ohn' Massen froh!

AMIKOR NOÉ KIKÖTÖTT . . .

Amikor Noé kikötött,
 Az Úr meglátogatta őt,
 Ki átallátott a szitán,
 S így szólt: Ma kegyet isztok ám!
 [: Mivel ember vagy talpadon,
 Ha kérsz valamit, megadom! :]

S így szólt Noé: Ez már beszéd!
 Már unom a felhők levét,
 Mert abba sok szedett-vedett
 Gonosz népség beleveszett.
 Azért szegény öreg fiad,
 Kivánna más egyébb italt!

S ekkor az édenkertbe nyúl
 S egy borágot letép az Úr,
 Sok jó tanáccsal nyújtja át,
 S így szól: Ápold e kis csirát!
 Noénak, amily léha volt,
 Bolondos kedve támadott!

Und rief zusammen Weib und Kind
Dazu sein ganzes Hausgesind
Pflanzt Weinberg rings um sich herum
Der Noah war fürwahr nicht dumm,
Baut Keller dann und preßt den Wein,
Und füllt ihn gar in Fässerlein.

Der Noah war ein frommer Mann
Stach ein Faß nach den andern an
Und trank es aus zu Gottes Ehr,
Das macht im eben kein Beschwer.
Er trank, nachdem die Sündflut war,
Dreihundert noch und fünfzig Jahr.

Ein kluger Mann daraus ersieht
Das Weingenuß ihm schadet nicht
Und item, daß ein guter Christ
In Wein niemalsen Wasser gießt.
Dieweil darin ersäufet sind
All sündhaft Vieh und Menschenkind.

Aug. Kopisch 1824.

Kiáltja nőjét, gyermekét,
Tódul a házi csöcselék
S elültetik ide-oda,
Mert Noé nem vott ostoba.

Hej, pincét, sajtót, — gyermekek —
S hordókat borral töltsetek!

Noé egy víg legény vala
Sok hordót sorba állita
S míg egymásután itta ki,
Nem voltak aggodalmai.

Jól hajtogatta a kupát
Háromszázötven éven át.

Láthatja ebből sok okos,
Hogy nincs a borban semmi rossz,
S hogy végül — ha csak nem pogány —
Nem vizezi meg ostobán.

A vízbe sok szedett-vedett
Gonosz népség beléveszett.

Hantos Ernő.

WARUM SOLL IM LEBEN . . .

Warum soll im Leben
 Ich nach Bier nicht streben,
 Warum soll ich denn nicht
 Manchmal fröhlich sein ?

[: Meines Lebens Kürze allerbeste Würze,
 Sind die Gerstensäfte und der Wein. :]

Möcht' im Keller liegen,
 Mich ans Bierfaß schmiegen,
 Möcht' die Kehle netzen, „Vivat Bacchus“ schrei'n,
 Möchte mich berauschen,
 Nicht mit Fürsten tauschen,
 Und im Wahne selbst kein König sein.

Wenn die Auen grünen
 Und die Bächlein rinnen,
 Wenn die Felder strotzen, alle Gerste voll ;
 Wenn auf Hopfenstangen,
 Duft'ge Blüten prangen,
 Ei, wie wird mir dann um's Herz so wohl.

ÚTJÁN E VILÁGNAK . . .

Útján e világnak
Sörre mért ne vágyjak,
Mért ne törjek néha
Víg órák felé?

[: Rövid élttem sorján, a fűszer jóformán
Nem egyéb, mint bor és árpalé. :]

Ha a pincét bújva,
Hordóhoz simulva,
Áztathatnám torkom a nagy Bacchusért,
A mámoros percet,³
Nem adnám sem herceg,
Sem királyi fényes trónusért.

Ha a rét kizöldül,
S forrás kél a földbül,
S árpakalász sarja duzzad a mezőn ;
Ha a komlón látok,
Illatos virágot,
Eltölti a szívem az öröm.

Jenen guten König,
Dem der Wein zu wenig,
Der aus Gerste hat das edle Bier gebraut,
Ihn nur will ich loben,
Dort im Himmel oben,
Wo des Nektars Fülle ihn umtaut.

Wenn mich Kummer drücket
Und das Schicksal tücket
Wenn mich Amor flieht und kein Mädchen liebt ;
In der Trinkerhalle,
Bei dem Bierpokale
Bleibt mein Herz doch immer ungetrübt.

Darum traute Brüder,
Singet frohe Lieder,
Nehmt die Deckelgläser in die Hand und singt ;
Lebt in Jubelfreuden,
Eh' von hier wir scheiden,
Eh' des Lebens gold'ne Sonne sinkt.

Seit 1849.

A jó királyt pedig,
Ki bort ivott mindig,
Malátából mégis sört készítettett ;
Örökké dicsérem
Fenn a magas égben,
Ahol Nektárt böven rejteget.

Ha lesújt a bánat
És a sors megtámad,
S noha Ámor biztat, — senki nem szeret —
Akkor a csapszékben,
Telt pohárral kézben,
Nem kinozza semmi szívemet.

Azért hű testvérek,
Csendüljön az ének,
Ragadjatok kézbe tele poharat,
Éljünk a gyönyörnek,
Míg a percek jönnek
És egünkről leáldoz a nap.

Révay Károly.

ÉJJEL, HA RÉSZEGEN MEGJÖVÖK . . .
(10 nyelven.)

Magyar :

Éjjel, ha részegen

[: Megjövök :]

Megverem ablakomat ;

[: Kérdi az aszonyom

[: Ki van kinn ? :]

Felelem, részeg urad ! (Juché !) :]

Német :

Nacht's wenn i' Ham komm' und

[: Hab' an Rausch :]

Klopf' i' mein Fensterlein an,

Da fragt mi' mei' Weiberl :

[: Wer is' drauss ? :]

Sag' i' dein b'soffener Mann.

Francia :

Quand j'ai venu chez moi
 [: La nuit :]
 Et la fenêtre j'ai frappais ;
 Demandais moi ma femme :
 [: Q'est-ce-que cela ? :]
 Ton mari illuminé !

Tót :

Ked pridem od krčmi
 [: Opity :]
 A pod ablokom stojim ;
 Pita se ženička :
 [: Či si ti ? :]
 Ano ver' ja som vravim !

Török :

Gyedje eve szarhos
 [: Gyelindje :]
 Vururum pendjereme ;
 Karidjigyim szorar :
 [: Kimdir o ? :]
 Derim-szahos kodjan !
 gy = g ; dj = dzs

Horvát :

Kad dodjem po noči
 [: Napito, :]

Tiho na prozor kucam ;
 Pita mi supruĝa :
 [: Tko je to ? :]
 Velim : Tvoj ĉovjek pijan !

ĉ = cs ; s = sz.

Oláh :

Noptea imbatat
 [: M'as kulká :]
 Bat pe fereastra me ;
 Intreaba muiere me :
 [: Cine i la usa ? :]
 Barbatu teu draga me!

Latin :

Nocte si venio
 [: Ebrius :]
 Et ante fenestram sto ;
 Querit me uxor : Quis
 [: Foras sit ? :]
 Maritus tuus — dico !

Görög :

Nüktos an erchomai
 [: Methüon : :]
 Kai epi thüras istó :

Eróta gүнэ : Tis
[: Echistén ? :]
Sós anér! Egó legó!

Kinai :

Csin jamen csu ti-ping
[: Juen Csvang :]
Szan-tu-fu-csu-koa-lincs ;
Zo-zung-tang, loang-ho :
[: La fu csun? :]
Csin-li-cse ja men i csincs!

GRAD AUS DEM WIRTSHAUS . . .

G
rad aus dem Wirtshaus nun komm ich heraus!
Strasse wie wunderbarlich siehst du mir aus!
Rechter Hand, linker Hand beides vertauscht!
Strasse ich merk' es wohl du bist berauscht!
M-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m . . .

Was für ein schief' Gesicht, Mond machst denn du,
Ein Auge hast du auf, eins hast du zu!
Du wirst betrunken sein, das seh' ich hell;
Schäme dich, schäme dich, alter Gesell!

Und die Laternen erst — was muss ich sehn! —
Die können alle nicht grade mehr stehn;
Wackeln und fackeln die Kreuz und die Quer,
Scheinen betrunken mir, allesammt schwer.

Alles betrunken rings, Grosses und Klein;
Wag' ich darunter mich, nüchtern allein?
Das scheint bedenklich mir, ein Wagestück!
Da geh' ich lieber ins Wirtshaus zurück!

H. von Müller 1840.

A VENDÉGLÖBŐL MOST JÖVÖK . . .

A vendéglöből most jövök épen!
 Olyan furcsa vagy te utca nékem!
 Ami jobbra volt, most az van balra!
 Utca úgy látom, te be vagy nyalva!
 M-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m-m . . .

Hold a te blattod is fura, kajsza,
 Egy szemed csára, a másik hajsza.
 Neked ártott meg a Flóris bora?
 Szégyeljed magad te vén cimbora!

No nézd! a lámpákat — mit kell látnom!
 Nem állhatnak meg egyenes lábon.
 Izeg-mozog a kereszték rúdja,
 Az ám! mindnyájan be vannak rúgva!

Be van itt minden csipve valóban;
 Hát csak én legyek egyedül józan?
 Gyanakszom az ügy nem egész tiszta!
 Inkább megyek a korcsmába vissza!

Tassonyi E.

DER ABT VON FILIPBRONN . . .

Der Abt von Filipsbronn, (pszt) bronn,
 (fütty) bronn, (horkantás) bronn,
 (csettintés) bronn,

Der Abt von Filipsbronn.

Der hat viel Gäst' geladen,

Knalleri, balleri, juck, juck, juck.

Dazu auch eine Nonn, (pszt) Nonn, (fütty)

Nonn, (horkantás) Nonn,

(csettintés) Nonn,

Dazu auch eine Nonn!

ROTSCHILDLIED . . .

Am allerbesten Früh

Es wird schon wieder Morgen

Zum Teufel an, was soll das sein,

Die Wirtsleut' wollen uns nicht mehr borgen!

Zum Teufel an, was fällt mir ein.

[: Das Geld ist versoffen, der Beutel ist leer,

Wenn ich noch einmal besoffen wär'!

Rotschild, Rotschild, Rotschild, Rotschild,

Schick uns Geld für ein' Wein, für ein'

Wein! ;]

SZÉP VÁROSKA SOPRON . . .

Szép városka Sopron, (pszt) pron, (fütty) pron,
 (horkantás) pron, (csettintés) pron,

Szép városka Sopron!

[: Kapósak ott a lányok,

Knalleri, balleri, juck, juck, juck.

Egy sem marad hoppon, (pszt) pon, (fütty) pon,
 (horkantás) pon, (csettintés) pon,

Egy sem marad hoppon! :]

Hantos Ernő.

ROTSCHILD NÓTA.

Legjobb korán reggel

Mikor már hajnalodik,

Az ördögbe, csak az kéne,

Hogy énnekem senki sem hitelezne!

[: A pénzem elittam, üres a tárcám,

Pediglen, be nagyon ihatnám!

Rotschild, Rotschild, Rotschild, Rotschild,

Adhatna pénzt borra, pénzt borra! :]

AM ENDE DES SCHACHTTAGES.

[: Jetzt schwingen wir den Hut
 Das Bier, das Bier war gut, :]
 [: Der Kaiser trinkt Burgunderwein,
 Das schönste Mädchen schenkt ihm ein,
 Es schmeckt ihm doch nicht besser,
 nicht besser ! :]

Der Wirt, der ist bezahlt,
 Und keine Kreide malt
 Den Namen an die Stubentür
 Und hintendrein die Schuldgebühr,
 Der Gast darf wiederkehren — in Ehren:

Und wer sein Gläschen trinkt
 Sein lustig Liedchen singt,
 In Frieden und in Sittsamkeit
 Nach Hause Geht zur rechten Zeit,
 Der Gast darf wiederkehren — in Ehren

Jetzt Brüder gute Nacht !
 Der Mond am Himmel wacht
 Und wacht er nicht, so schläft er noch ;
 Wir finden Weg und Haustür doch,
 Und kehren heim in Frieden, in Frieden.

I. P. Hebel 1860.

SZAKESTÉLY VÉGÉRE.

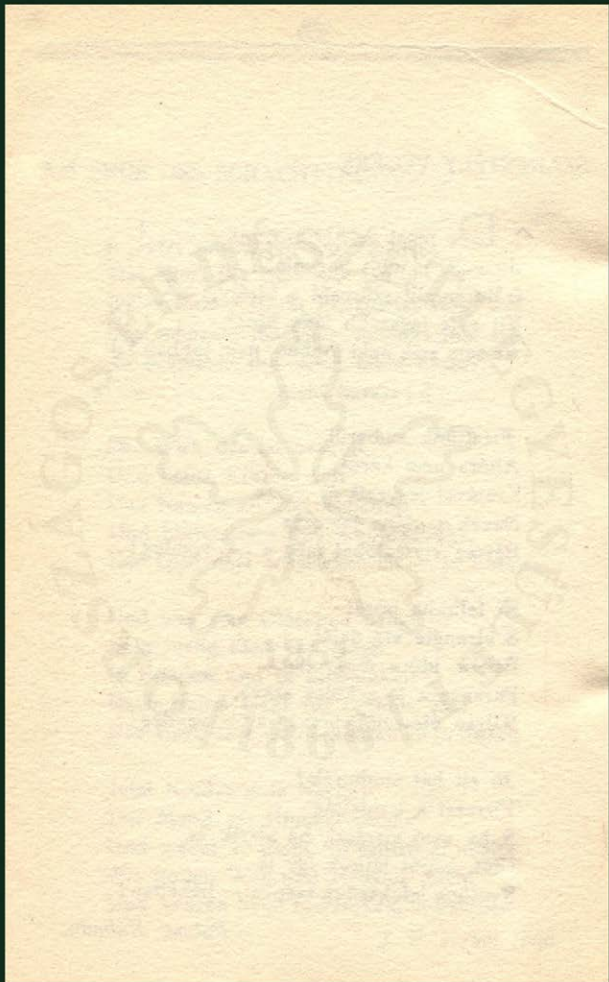
[: De most már búcsúznak,
 Jó volt, jó volt borunk . . . :]
 [: Burgundit szürcsöl a király,
 Kit véle legszebb lány kínál,
 Az sem esik neki jobban, nem jobban ! :]

Fizettünk emberül,
 Ajtóra nem kerül
 Krétával jegyzett új róvás
 Nevek s utána tartozás
 Bátran visszajöhet még a — vendég!

Ki felhajtá borát
 S elzengte víg dalát
 Békén, időre megy haza,
 Parancs a jó erkölcs szava,
 Bátran visszajöhet még a — vendég!

Jó éjt hát cimborák !
 Virraszt a holdvilág
 S ha nem virraszt, ha alszik is,
 Utat, kaput látunk így is,
 S otthon lefekszünk szépen — békében !

Palmer Kálmán.

MAGYAR SZÖVEGEK TARTALOMJEGYZÉKE.

	Lap
A bányász búcsuja — — — —	27
Adná az ég — — — —	129
Ah! szegény jó anyám — — — —	91
A jó barna sört — — — —	161
Amikor Noé kikötött — — — —	173
A pápa és a szultán — — — —	169
A pince mélyén — — — —	155
A pinzgau-i sváb — — — —	103
A praeses dala — — — —	119
A vendéglőből most jövök — — — —	185
Az utolsó Ichtyosaurus — — — —	89
Ballag már a vén diák — — — —	117
Bányász himnusz — — — —	7
Boldogtalan az az anya — — — —	75
Butter Flórián — — — —	109
Csak az ura a földnek — — — —	37
Dal Ádámról — — — —	107
Ej pajtás nyulj pohárhoz — — — —	131
Elázott holmit szállított — — — —	135
Ember ne légy büszke — — — —	23
Erdész himnusz — — — —	9
Erdő! — — — —	63
Erdők ölen, távol tőled — — — —	67

	Lap
Ergo bibamus — — — — —	141
Ez, ez, ez és ez — — — — —	99
Éjjel, ha részegen megjövök — — — — —	180
Éltessük kedves öreg pajtásunkat — — — — —	121
Fiuk, ha majd remeg kezemben — — — — —	167
Gaudeamus — — — — —	68
Gyászinduló — — — — —	25
Ha a csontos kaszás — — — — —	125
Ha a diák úton van — — — — —	115
Ha fekete bányászcsapat — — — — —	35
Hagyd csak szépen — — — — —	131
Ha Steingrubenban — — — — —	117
Hü cimborák együtt ülünk — — — — —	157
Igyunk egy kicsit — — — — —	159
Imhol a föld alá megyünk — — — — —	15
Jaj be fáj elmenni — — — — —	81
Jó Atyám légy velem — — — — —	41
Jó estét cimbora, most — — — — —	125
Jó vitéz Pappenheimer — — — — —	145
Kocints! Selmecünk éljen — — — — —	79
Korhely cimbora — — — — —	127
Körének — — — — —	143
Krambambuli — — — — —	147
Már újra szól a kis harang — — — — —	21
Mélyen a föld ölén — — — — —	31
Mily merengőn cseng — — — — —	59
Mily pompás az erdőn — — — — —	61
Minden kicsi kis faluban — — — — —	137

	Lap
Mindnyájan voltunk egyszer — — —	65
Mit keres a vadász — — —	57
Mit kezdjek én szegény tatár — — —	95
N. N. a tóban hempereg — — —	127
N. N. pajtás — — —	133
Rég láttalak már igazán — — —	139
Rothschild nóta — — —	187
Szakestély végére — — —	189
Sza-, sza-, szakestélyt tartunk ma — — —	163
Szerencse fel! a tárna vár — — —	45
Szeretjük a dalt — — —	135
Szép a bányász élet — — —	17
Szép az ifjúság — — —	93
Szép erdő közepében — — —	49
Szép kis város Selmecbánya — — —	77
Szép városka Sopron — — —	187
Szólt az Isten — — —	171
Téged, óh te szép erdő — — —	55
Tisztelet a bányász-szaknak — — —	11
Úgy élek, mint egy Schlendrian — — —	153
Útján e világnak — — —	177
Üdv az erdésznek — — —	51
Vadász vagyok — — —	65
Valétáns nóta — — —	105
Vendégköszöntő — — —	121
Visszaemlékezés — — —	111
Vivat Bacchus — — —	123
Zöldüljön a fenyőnk — — —	47

NÉMET SZÖVEGEK TARTALOMJEGYZÉKE.

	Lap
Adamslied — — — — —	106
Ach! wenn das meine Mutter — — —	90
Ach! wie fällt es mir — — —	80
Als Noah aus dem Kasten war — — —	172
Am Ende des Schachttages — — —	188
Bald fahren in — — — — —	14
Bemooster Bursche zieh ich an — — —	116
Bergmanns Abschied — — — — —	26
Bin ich im Wald — — — — —	66
Bruder Liederlich — — — — —	126
Bruder N. N. N. — — — — —	132
Ca, ça geschmauset — — — — —	162
Crambambuli — — — — —	146
Das schwarzbraune Bier — — — — —	160
Die Pinzgauer — — — — —	102
Der Abt von Filipsbronn — — — — —	186
Der Bergmannsstand — — — — —	10
Der Bursch im Keller — — — — —	154
Der ist der Herr der Erde — — — — —	36
Der letzte Ichtiosaurus — — — — —	88
Der Mensch soll nicht — — — — —	22
Der Papst und Sultan — — — — —	168
Ei Bruder nimm das Gläschen — — —	130

Ei, wollte Gott	—	—	—	—	128
Ergo bibamus	--	—	—	—	140
Es, es, es und es	---	—	—	—	8
Es geht ein Rundgesang		—	—	—	142
Es grüne die Tanne	—	—	—	—	46
Es ist kein Dörflein so klein		—	—	—	136
Es kam ein nasser Fuhrmann an		—	—	—	134
Gaudeamus igitur	—	—	—	—	69
General Pappenheimer	--	—	—	—	144
Glück auf! Glück auf! der Steiger		—	—	—	44
Glück auf! Glück auf! in der		—	—	—	24
Grad aus dem Wirtshaus	—	—	—	—	184
Grüß' ihn Gott unsern lieben		—	—	—	120
Guten Abend Herr Kumpan		—	—	—	124
Heil dem Manne	—	—	—	—	50
Ich hab' mein Bruder	—	—	—	—	138
Im schönen Waldesgrunde		—	—	—	48
Im Wald! —	—	—	—	—	62
N. N. liegt am Pumpensee	—	—	—	—	126
Präseslied	—	—	—	—	118
Rothschildlied	—	—	—	—	186
Rundgesang und Rebensaft	—	—	—	—	134
Rückblick	—	—	—	—	110
Sie leben alle hoch	—	—	—	—	120
Studio auf einer Reis'	—	—	—	—	114
Stoßt an! Schemnitz soll	—	—	—	—	78
Schemnitz ist ein schönes	—	—	—	—	76
Schlendrian	—	—	—	—	152
Schon wieder tönt von	—	—	—	—	20

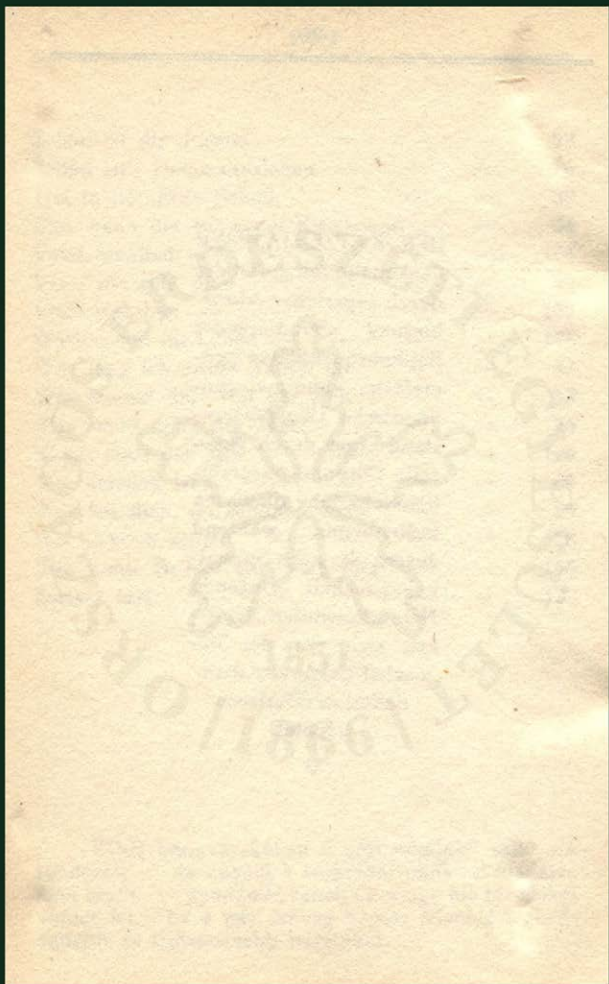
Schön ist die Jugend	—	—	—	—	92
Schön ist's Bergmannsleben	—	—	—	—	16
Tief in der Erde Schoß	—	—	—	—	30
Und wenn der schwarze Kittelmann	—	—	—	—	34
Valetantenlied	—	—	—	—	104
Vater ich rufe dich	—	—	—	—	40
Vivat Bacchus	—	—	—	—	122
Warum soll im Leben	—	—	—	—	176
Was fang ich armer Teufel an	—	—	—	—	94
Was kommt dort von der Höh'	—	—	—	—	82
Was sucht denn der Jäger	—	—	—	—	56
Wenn einst der alte	—	—	—	—	124
Wie herrlich ist's	—	—	—	—	60
Wer hat dich, du schöner Wald	—	—	—	—	54
Wie lieblich schallt	—	—	—	—	58
Wie traute Brüder sitzt man hier	—	—	—	—	156
Zartses füri	—	—	—	—	130

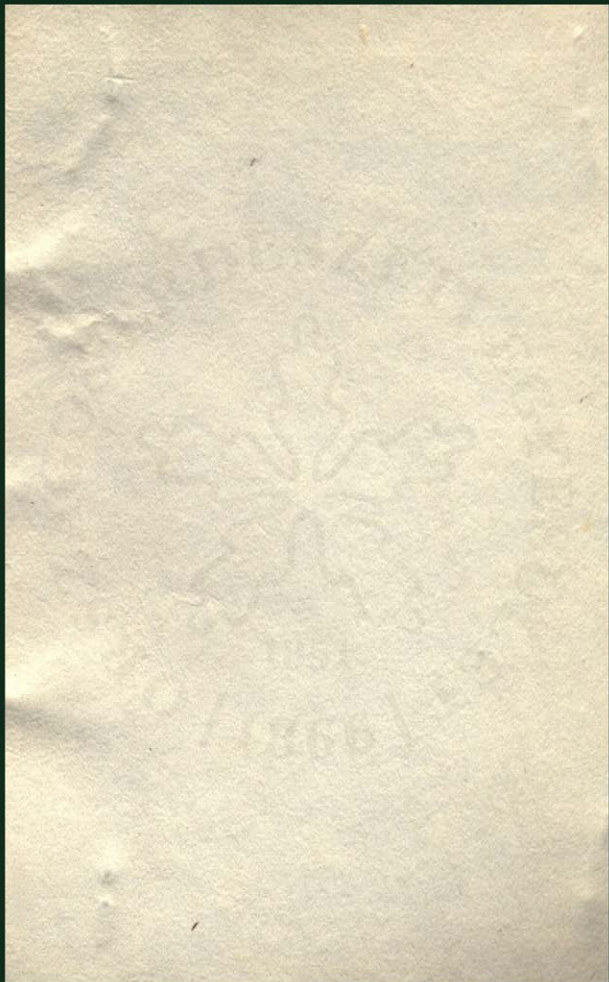

E kis könyvecskében a „Mi nótáink“ sajtó alá rendezett — de anyagi s technikai okokból kiadásra nem került — gyűjteményének csak egy kis töredékét vettük fel. Ez a pár szöveg képezi jelenleg legkedveltebb és legismertebb nótáinkat.

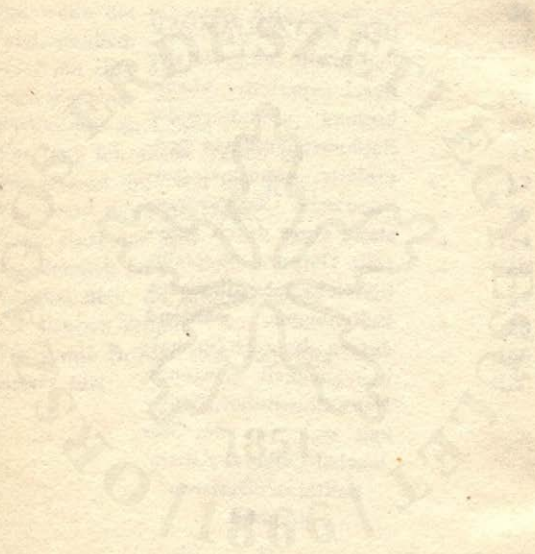
DER KATZENJAMMER
(lamentatio felium) ist der
durch superlative Absor-
bierung abundierender
fluidumsquantitäten pro-
creierte, abnormal-pro-
visorische Übergangszu-
stand eines durch gene-
relle Corporal-Miserabi-
litätsschwäche afficierten
Individuums, während
dessen die nach Normal-
behaglichkeit ringende
Naturalinstitutionsfähig-
keit sich von der Sto-
machal-Celebral-Patien-
tialität zu liberieren
trachtet.

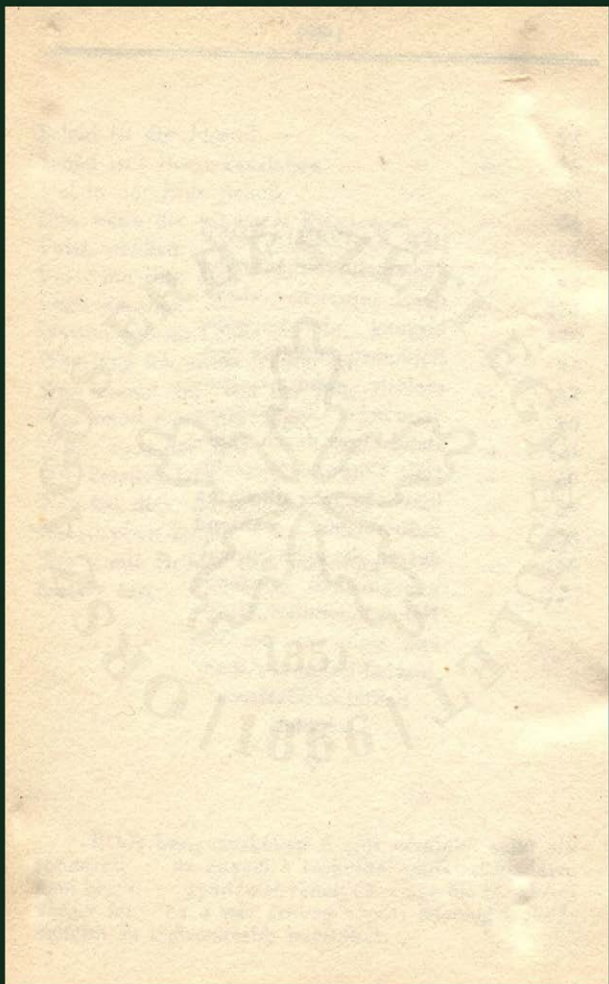
Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

VERSHIBÁK :

12.	lap felül	2.	sor	Und ist gewonnen helyett Ist gewonnen
18.	" "	1.	"	unsere h. uns're
19.	" "	2.	"	lent, h. lenn
19.	" "	5.	"	Ha csákány h. Ha a csákány
21.	" "	4.	"	Hív a föld h. Hív föld
37.	" "	4.	"	Enyhülést h. Enyhülésre
38.	" "	4.	"	Ewigés h. ew'ges
39.	" "	7.	"	És a föld h. És föld
43.	" "	3.	"	egyedülletében h. egyedül- létben
50.	" "	10.	"	In der h. In den
51.	" "	2. és 3.	"	Szép otthonának választotta házában, Kit a szabadság, a tüzes bor, társaság! h. társaságban!
51.	" "	4.	"	társaság! h. társaságban!
54.	" "	4.	"	So lang mein' h. So lang noch mein'
54.	" alul	"	"	I. Freih. h. Jos. Freih.
55.	" felül	12.	"	Lobogónk h. Zöld erdő
57.	" "	10.	"	Megijed tőled h. Hisz meg- ijed tőled
59.	" alul	2.	"	mert szívből h. mert szí- vünkből
61.	" felül	9.	"	neked h. néked
66.	" alul	1.	"	Klang h. Klagt
69.	" felül	3.	"	Aznap este h. Aznap reggel,
71.	" "	6.	"	Vivat h. Vivant

78.	2—6 szakaszban 1. sorokban	hoch! h. hurra hoch!
94.	lap felül	7. sor quaemutatio h. quae mutatio
95.	" "	7. " quaemutatio h. quae mutatio
101.	" alul	Szász Károly h. Hantos Ernő
110.	" felül	8. " quaemutatio h. quae mutatio
111.	" "	8. " quaemutatio h. quae mutatio
115.	" alul	fordító : Hantos Ernő.
117.	" felül	Steingrubenban h. Stein- grubében
120.	" "	2. " Alle unsre Gäste! h. Alle unsre Freunde!
123.	" alul	4. " Nolám! h. No lám!
123.	" "	2. " Nolám! h. No lám!
141.	" "	2. " rejtözött keblünk h. rejtözött hű keblünk
141.	" "	7. " Vagy hogyha csókja is egész elmaradna h. Vagy hogyha a csókja el is maradna
151.	" felül	5. " Toujoura h. Toujours
153.	" "	5. " töröm h. törne,
155.	" alul	10. " Táncol minden már h. Min- den táncol ott
167.	" "	2. " Kar : h. Solo : Kar :
173.	" felül	4. " isztok ám! h. osztok ám!
175.	" "	4. " vott h. volt
175.	" alul	Hantos Ernő. h. Révay Károly.
181.	" "	3. " szahos h. szarhos
181.	" "	9. " ablokom h. oblokom

